

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK!

DÜN MARAŞ'TA BUGÜN SİVAS'TA ÇÖZÜM FAŞİZME KARŞI SAVAŞTA

• Doğrudan
Devrimci
Mücadele

• Enerji
İşçileri
Sokaklarda

• Havayolu
İşçilerinin
Eylemi
Sürüyor

• Roboski
Katliamı
Protesto
Ediliyor

• Sivas
Katliamı
Protesto
Ediliyor

• Aysun
Bozdoğan
İzmir'de
Anıldı

DOĞRUDAN DEVRİMCİ MÜCADELE

Bu topraklarda sınıf mücadelesi, kitlelerin mücadelesi, burjuvazinin egemenliğine karşı doğrudan mücadele, yani devrimci mücadele biçiminde sürüyor. Emekçi kitleler yalnızca bir istekler listesi ortaya koymuyorlar, kendi isteklerini, hedeflerini kendileri gerçekleştirmek için doğrudan eylemlere başvuruyorlar.

Dünya devrimi, kapitalist dünyada son yıllarda yükselen ve artan isyan, ayaklanma ve devrimlerle hızla olgunlaşıyor. Emperyalist kapitalist sistem eylemlerle sarsılıyor, alt üst oluyor, çatırıyor. Her ülkede emekçilerin, gençliğin doğrudan devrimci eylemleri için güçlü zeminler oluşuyor.

Bizde çeşitli küçük burjuva hareketler egemenlere karşı doğrudan mücadelelere katıldılar. Fakat bunu iktidarı alma düzeyine dek götürmediler. Politik mücadele "muhalefet" çizgisini aşmadı. Mücadele biçimi burjuva iktidarı yıkıp onun yerine emekçilerin devrimci iktidarı koymasına, kitle hareketi yarı yolda kalır. Bu, uzlaşmacı sosyalist hareketin en kilit ve en belirleyici noktasıdır. Bu politika aşılmadan ne denli doğrudan mücadele yürütülürse yürütülsün, istenilen sonucu vermez.

Yeni bir tarihsel dönemin önündeysen, önceki süreçteki olayları irdelemek, gözden geçirmek, hataları ve eksiklikleri eleştirmek daha açık olarak gündeme gelir. Buradan çıkan sonuçla yeni adımlar atılmalı ve bu tam bir devrimci anlayışla yapılmalı.

Süreci karşılamak için daha devrimci politika, daha devrimci taktik, daha devrimci siyasi mücadele zorunlu. Dünyayı yeniden kurmak istiyoruz. Yapılanlar ve oluşturulanlar bu hedefe varmamıza yetmiyor. Yeni mevzileri, yeni örgütlenme ve yeni mücadele örnekleri yaratmalı.

Yeni mücadele örneklerini yaratacak kitleleri, burjuva egemenliğine karşı verilen açık mücadele içinde dönüşüme uğradılar. Bugün devrimci bir kitle hareketi ortaya çıkmışsa, yıllarca süren açık kapışmanın sonucudur. Yığınlar kendi örgütlenmeleri ve sokaktaki kendi eylemleriyle inisiyatiflerini geliştiriyorlar. Yıgınsal devrimci mücadeleyle büyük bir kitle enerjisi ortaya çıktı ve büyük bir halk gücü oluştu.

Sınıflar çatışması öyle bir momentte ki, burada uzun süre kalınmaz. Ya daha ileri-

ye, devrime varılacak ya da ulaşılan noktanın gerisine düşülecek. Yoğun mücadelenin olduğu bir yerde, durum her an değişebilir. Olayları, olguları kendi içi bağıntıları, hareketleri ve değişimleri halinde ele almalıyız. Olaylar yavaş ilerlemiyor. Gelişmeler çok hızlı gerçekleşiyor. Sonuç almak için, emekçi hareketinin, devrimci güçlerin elini çabuk tutması gerekiyor.

Çok açıktır ki, devrimci bir iktidar hedefi olmadan ve iktidara gelme görevi varolan şartlar içinde günün öne çıkan bir görevi olarak görülmeden, daha ileriye gidilemez ve bu yönde ciddi bir hazırlık yapılamaz. Kitleleri derinden etkileyen ve daha ileri momentlere ulaşmalarını sağlayan etken, toplumun köklü dönüşümü, koşulların değişmesi, istek ve arzularının gerçekleşeceği koşulların oluşması. Buraya ancak devrimci iktidarla varılacaktır.

Devrimci kitlelerin, sömürücü azınlığa karşı giriştiği ve yıllarca süren açık ve doğrudan eylemlerinin çok önemli bir etkisi -ki asıl burası önemli- geniş kitleleri uyandırması ve daha kısa sürede mücadeleye çekmesidir. Devrimci eylemlerin kitlelerin üzerindeki devrimcileştirici etkisi ve hızlandırıcı rolü çok açık. Bu etkinin nasıl bir gelişmeye yol açtığı çok iyi biliniyor.

Tekelci sermaye ve faşist devlete karşı, başlangıçta, bir grup devrimcinin giriştiği, sınırlı olan doğrudan devrimci eylemler, gitgide geniş kitlelerin katıldığı eylemlere dönüştü. Açık, doğrudan, devrimci eylemler Türkiye ve Kürdistan'da milyonların kesintisiz süren büyük tarihsel gelişimleridir ve gelişmesi hedefe varmamızı kısaltmıştır.

Kesintisiz olarak sürdürülen ve kitlelesel boyut kazanan yığınların ısrarlı, kararlı açık devrimci mücadelesinin kaçınılmaz bir sonucu, güçler dengesinin, emekçiler, sömürülen ve ezilenler lehine değişmeye başlamasıdır. Bu değişimle birlikte, burjuva sistem çok ciddi ve derin bir krize girmiştir. Devrimci kriz ise emekçi ve sömürülenlerin yararına. Halk kitleleri ortaya çıkan uygun politik ve toplumsal ortamdan yararlanıp, isteklerini ve özlemlerini gerçekleştirme yönünde daha ileri adımlar atabilir. Devrimci ortam, kitlelere zafere ulaşmaları için büyük olanaklar sunuyor. Halk yığınlarının istekleri ve arzuları devrimin zaferiyle gerçek olacaktır.

Dünyanın en baskıcı, ezici, katliamcı politik, toplumsal düzenlemelerinden birine karşı savaşmak, böylesine militarist ve faşist bir güçle mücadele etmek, bu kavga-yı yürütenleri güçlendirmiş ve yetkinleştirmiştir. Bu denli zor ve ağır koşullarda mücadele eden devrimci kitleler bu cesur ve yiğit davranışı gösteren halklar, bu büyük savaşımı zafere götürecek bilinç, ısrar ve enerjiye sahip olduklarını ortaya koymuşlardır.

Tekelci sermaye ve faşist devlet işçi sınıfının ve halkların devrime doğrudan bu coşkun gidişini durdurabilir mi? Bugüne dek durduramamıştır. Egemenliğini ve ayrıcalıklarını korumak ve sürdürmek için burjuvazinin yapmadığı ve göze almadığı baskı ve zorbalık yoktur. Halk yığınlarının gelişen devrimci hareketini ezmek ya da bastırmak için uyguladığı şiddeti en iğrenç düzeye varırmıştır. Yine de emekçi kitlelerin o büyük devrim yürüyüşünü durduramamıştır. Devrimci mücadele her koşul altında devam etmiştir.

Tekelci sermaye ve onların devlet güçleri, işçilerin ve halkların bugün daha da güçlenen ve büyük bir hızla gelişen toplumsal hareketini ezmek için göze alamayacakları zorbalık ve despotluk yoktur. Fakat ne yaparsa yapsın, karşısında en çetin süreçlerden geçerek gelmiş, deneyimli, devrimci savaşçı sürdürebilen devrimci emekçiler ve halklar var. Karşısında kendi mücadele tarihinden dersler, sonuçlar çıkarmış ve yenmeyi öğrenmiş olan kitleler var. Böyle bir yerde her burjuva saldırısı ve şiddeti, devrimci kitlelerden sert ve güçlü bir pratik yanıt alır.

Emekçilerin toplumsal hareketi, kurulu sosyal düzeni alt üst edecek, ileri bir gelişme aşamasına ulaşmıştır. Sınıflar mücadelesinin bugünkü düzeyini ve gereksinmelerini karşılayacak adımlar atılmalıdır. Ortaya çıkan yeni sosyal ve politik olayları ve koşulları teorik olarak çözümlenerek, izlemesi gereken politik mücadele çizgisini belirleyemeyenler, mücadelenin gerisinde kaldıkları gibi, kitlelerin toplumsal hareketinin gelişmesinin önünde de engel oluştururlar.

C.DAĞLI

AMED ZİNDANINDA AÇLIK GREVİ

Merhaba Değerli Basın Emekçileri;

Devletin emekçi halklar üzerinde ki zulmü artarak devam ediyor. Türkiye ve Kürdistan devrim güçleri karşısında çaresiz kalan devlet, en vahşi zor yöntemleriyle halklarımızın üzerine geliyor. İç savaşı kendi lehine çevirmek için çaresizce kıvranan sermaye sınıfı, emekçi halklar karşısında, katliam ve zulümüne rağmen ağır yenilgiler alıyor. Giriştiği her katliam bırakın iç savaşı bitirmeyi, iç savaşı gürleştiriyor ve Kürt Halkı, emekçi halkları zafere bir adım daha yaklaştırıyor.

Uzun yılları alan Kürdistan iç savaşında, Kürt Halkı diğer emekçi halklara iç savaş dersi veriyor. En ağır katliam ve kıyımlara maruz kalmasına rağmen 7'sinden 70'ine Kürdistan ve Türkiye birleşik devrimine olan bağlılığını, bu devrimdeki militan rolünü terk etmiyor.

Kürt halkını ölümlerle, paramparça bedenlerle, sosyal-kültürel soykırımla terbiye etmek isteyen sermaye sınıfı, "devrimcileri sindirme merkezleri" olarak gördüğü cezaevlerini de aktif şekilde kullanıyor. Tut-saklıkla sınanan Kürt halkı bu savaştan da başarıyla çıkınca bu defa cezaevlerinde katliamlar başladı. İnsani olmayan koşullar, tecrit, fiziki ve psikolojik saldırılar vb. devrimci ve Kürt tutsakları yıldırmanın, sindirmenin ve derin düşmanlığın bir ifadesi oldu.

Bu anlamda en son Urfa cezaevinde "insani" olmayan koşulları protesto etmek amacıyla dolaylı olarak "insani olmayan" düzene isyan eden tutuklular odalarını ateşe vermiş ve 13 insanımızı kaybetmiştik. Bundan 10 ay önce de devrimci tutsaklar Urfa zindanında saldırılara karşı koşullarını ateşe vermişti.

Bunun yanında İmralı adasında bulunan PKK lideri A.Öcalan üzerindeki tecrit yaklaşık 1 yılı buldu. PKK'li tutsaklar bu 1 yıl içinde çeşitli eylemlerle tecride karşı, saldırılara karşı tepkilerini koyuyorlardı. En son bizim de bulunduğumuz Amed cezaevinde bir yurtsever dostumuz tecride karşı bedenini ortaya koyarak eylem gerçekleştirmiştir. Arkadaşımız Vahit Kılıç eylemi sonucu ağır yaralı olarak hastaneye kaldırıldı, halen Diyarbakır Araştırma Hastanesi yoğun bakımındadır. Daha önce de onlarca yurtsever dostumuz bedenlerini ateşe vermişti.

Bizler; Amed cezaevinde bulunan PKK, TKEP/L ve MLKP tutsakları olarak Urfa cezaevi katliamını kınamak amacıyla 3 günlük açlık grevine girdiğimizi kamuoyuna duyuruyoruz. Devrimi yükseltme, zaferle taçlandırma kararlılığımızı dile getirmek için bir dizi eylemsellik gerçekleştireceğiz. Eylemlerimiz, zafer kararlılığıyla sürecektir.

**22 Haziran 2012
Amed Zindanı'ndan Bir Leninist Tutsak**

BIÇAK KEMİĞE DAYANMIŞTIR

Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Cezaevi'nden devrimci tutsakların göndermiş olduğu açıklamayı öneminden dolayı aşağıda yayımlıyoruz.

"Halklarımıza!

16 Haziran'da Şanlıurfa E tipi Cezaevinde 13 adli mahkum hayatını kaybetti. Bu bir katliamdır ve faili devlettir. 6 kişilik C-15 bölümünde 18 kişi kalmaktadır. 10 kişilik mekanlara 30 kişi tıkmıştır. 350 kişi kapasiteli hapishanede 1057 mahpus kalmakta, mahpuslar yerlerde ve ancak dönüşümlü olarak yatabilmektedir. Günde 4 kez birer saat su verilen koşullarda mahpuslar tek tuvaleti kullanmak için sıraya girmektedir. 45 dereceyi bulan hava sıcaklığına rağmen klimaya izin verilmemiş hatta mevcut havalandırma pervanesi sökülüştür. Bütün gayri insani şartlarıyla hapishane, mahpuslar için günlük bir işkence merkezi niteliğindedir.

Urfa hapishanesine ilişkin İHD ve Mazlum Der'in Temmuz 2010 ve Ocak 2012 tarihli iki raporu Baro'nun Nisan 2011 tarihli raporu mevcuttur. Temmuz 2011 de yurtsever bir tutsak bedenini ateşe vererek hapishane şartlarını protesto etmiş. Eylül 2011 de siyasi tutsaklar yine eyleme geçmiştir. Urfa hapishanesi defalarca basına haber olmuş, son 1 yılda Adalet Bakanlığına sayısız resmi şikayette bulunulmuş, Ocak 2012 de TBMM'de soru önergesi verilmiştir. Tüm bunlar hapishanenin gayri insani şartlarında bir düzelmeye sağlamaya yetmeyince adli mahkumların başkaldırmaktan başka seçeneği kalmamıştır.

Göz göre göre gelen isyanda çıkan yangında, yeterli müdahale yapılmamış, 13 mahkum yanarak ölmeye terk edilmiştir. Katliamın doğrudan sorumluluğu, faşist karakterli hapishane ve ceza infaz politikalarında ısrar eden defalarca uyarıya rağmen gayri insani şartları iyileştirmeyen ve nihayetinde mahpusların yanmasına yol açan hükümete, bakanlığa ve hapishane idaresine aittir.

Katliamın ardından devletin tutumu delilleri karartmak, bilgileri çarptırmak ve tepkileri bastırmak yönündedir. Polis hapishane kapısında bekleyen acılı ailelerin üzerine salınmıştır. "Aralarındaki kavga sonucu çıkan yangında öldüler" yalanını uydurmuştur. Fakat gerek tanıkların anlatımıyla gerekse iki gün geçmeden bu kez çocuk mahpusların isyanıyla devletin rezil yanı tuzla buz olmuştur. F devletin hapishaneler tarihi Buca'dan Ümraniye'ye Amed'den, Ulucanlar'a ve 19 Aralık'a uzanan katliamların ve süregelen zulmünün tarihidir. Metris'te Engin Çeber'in katledilmesi, Kayseri'de ring aracında beş mahkumun yanması, Pozantı'da çocuk mahpusların sistematik işkence ve tecavüze uğraması devletin hapishaneler politikasının yakın dönem sembolleridir. Bu son 11 yılda 943 hasta mahpus tahliye edilmeyip hapishanelerde ölüme sevk edilmiştir. Devlet Kürt halk direnişini bastırmak amacıyla 3 yılda 8 bin siyasi tutuklama yapmış, başta Kürdistan'dakiler olmak üzere tüm hapishaneler, dolup taşmıştır. Urfa katliamının ve peşinden diğer hapishane politikasının ve kitlesel tutuklama saldırısının sonucudur. Adalet bakanının çözüm adına 196 yeni hapishane vaadi, gayri insani hapishaneler politikasının derinleştirileceğinin, Kürt halkı ve devrimci demokratik güçler üzerindeki kitlesel tutuklama terörünün sürdürüleceğinin ilanidir.

E tipinde 350 kişilik kapasiteye 1057 tıkmıştır ve F tipinde ağır tecrit tredman uygulaması faşist devletin insanlık dışı hapishaneler politikasını yansıtan iki karedir. Mahpuslar sağlık, sosyalleşme ve beslenme gibi asgari hayati ihtiyaçlarından mahrum bırakılmaktadır.

Bulduğumuz Tekirdağ 1 Nolu F tipi hapishanesi dahil, tüm F tiplerinde bıçak kemiğe dayanmıştır. Pek çok tutsağı aylarca tek kişilik hücrede tutmak iletişim imkanlarını ortadan kaldırmak, disiplin cezası yağdırmak ve infazları yakmak, ani hücre baskınları yapmak, sağlıklı yaşam hakkını budamak, ağırlaştırılmış müebbetlik tutsaklara en koyu tecrit işkencesini ve idam cezasının zamana yayılmış infazını dayatmak gibi faşist uygulamalar başını alıp gitmektedir. Tutsakların şikayet ve suç duyuruları dikkate alınmamakta hak talepleri daha fazla baskıyla yanıtlanmaktadır. Bilinmelidir ki hapishanelerdeki olası yeni trajik olaylardan devlet sorumlu olacaktır. Halklarımızı, devrimci ve demokratik kamuoyunu yeni Urfa'ların yaşanmaması için duyarlılık göstermeye, Urfa katliamının hesabını sormaya ve tecrit ve tredman politikasına karşı çıkmaya çağırıyoruz.

Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Cezaevinden DHKPC, Direniş Hareketi, MKP, MLKP, PKK, TKEP/L ve TKP-ML Dava Tutsakları'

TECRİDE KARŞI MÜCADELE

Tecrite Karşı Mücadele Platformu, son dönemde zindanlarda yaşanan ölümler ve hak gasplarına dikkat çekmek üzere, 30 Haziran günü Taksim Galatasaray Meydanı'nda bir basın açıklaması yaptı. "Yaşasın 19-22 Aralık Direnişimiz, Katliamı Unutmadık Unutturmayacağız" yazılı pankart açılarak yapılan açıklamada, hakim sınıfların her on yılda bir gözden geçirilen ve emperyalist güçlerin çıkarlarına göre planlanan kapsamlı saldırıların ilk adresinin ve sonuçlarının açığa çıktığı yerlerin cezaevleri olduğu belirtildi.

Bugün en küçük demokratik hak talebi ve mücadelesinin dahi "terörizm"le ilişkilendirilerek en uç boyutlara uzanan devlet terörü eliyle onbinlerce kişinin hapsedildiği ve cezaevlerinde yaşanan insanlık dışı uygulamaların yarattığı direnişlerin bu tarihsel deneyimin sonucu olduğu belirtildi.

F tipi cezaevlerinde tecrit içinde tecrit yaratılarak şiddetin daha da derinleştirildiği ve tutsakların birbirlerinden ve yaşamdan tamamen yalıtılmaya çalışıldığına dikkat çekilen açıklamada süreli yayınlara el konularak geciktirildiği, hatta bazen hiç verilmediği, sohbet hakkının engellendiği, sağlık sorunlarının üst boyutlarda yaşandığı, kantinlerde satılan ürünlerin kalitesizliği ve pahalılığı, tutsakların verdikleri en küçük tepkide aylarca hatta yıllarca süren iletişim, haberleşme ve görüş yasaklarının verildiği, hasta tutsakların tedavilerinin engellenerek ölüme terk edildiği belirtildi.

Hükümetin daha çok cezaevi açma politikasının, haklarına sahip çıkan daha fazla insanı onlarca yıl hapse mahkum etmek, tutsakların her türlü sosyal ve bireysel haklarından gasp edildiği işkencehanelere dönüştürmek üzerine kurulu bu uygulamalar sonucunda cezaevlerinin yangın yerine dönüştüğü ifade edildi.

Urfa Cezaevi'nde 13 adli tutuklunun yakılarak öldürüldüğü ve bunun ilk olmadığı ve son da olmayacağı ifade edildi. Bu politikanın sürdürüleceğinin bizzat Başbakan tarafından ilan edildiği hatırlatılan açıklamada tüm devrimci demokrat ve ilerici kesimlere, içeride ve dışarıda devam eden mücadelelerin bağını kurma ve bu mücadele alanlarını ortaklaştırarak toplumun bütününe yayma görevinin ertelenemezliğine dikkat çekildi.

"Tecrite Son", "Hasta Tutsaklar Serbest Bırakılsın", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganları atılan basın açıklaması, tutsakların talepleri doğrultusunda sürdürdükleri direnişi destekleme, içeride ve dışarıda büyütilen tecridin ancak mücadele ile ortadan kaldırılabileceği vurgulanarak devrimci tutsaklarla dayanışma çağrısı yapılarak bitirildi. □

HAPİSHANELER ÖLÜM MAKİNESİNE DÖNÜŞTÜ

İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu "Tecrit Öldürüyor, F Tipi Hapishaneler Kapatılsın" sloganıyla düzenlediği eylemlerin 25.sinde son dönemde hapishanelerde yaşanan ölümlere değindi.

Her Cumartesi olduğu gibi 30 Haziran günü de saat 18.00'de Taksim Tramvay Durağı'nda bir araya gelen İHD üyeleri "Hapishanelerde Ölüm İstemiyoruz, Hasta Tutuklular Serbest Bırakılsın" pankartı açarak, "Hapishanelerde Ölüm İstemiyoruz", "Tecrite Son", "Yeni Ölümler İstemiyoruz", "Hasta Tutuklular Serbest Bırakılsın" sloganları attılar. Bu haftaki basın açıklamasını sanatçı Hakan Yeşilyurt okudu.

Hapishanelerde beş yüzün üzerinde hasta mahpus bulunduğu ve bunlardan yüze yakınının ağır hasta oldukları hatırlatılarak, yapılan başvuruların görmezlikten, çağrılarının duyulmazlıktan geldiği ifade edilen açıklamada "Hapishaneler ölüm evleri olmasın, Artık yeter diyoruz. Hapishanelerde yeni ölümler istemiyoruz. Haziran ayı içinde hapishaneler adeta ölüm makinesine dönüşmüştür" denildi.

4 Haziran'da Erzurum H Tipi Hapishanesi'nde Şahabettin Temur, 5 Haziran'da Bursa Yenişehir Hapishanesi'nde Hüseyin Okus, 6 Haziran'da Muş E Tipi Hapishanesi'nde Aydın Kaya, 17 Haziran'da Urfa Hapishanesi'nde 13 kişi, 25 Haziran'da ise Süleyman Acar, 29 Haziran'da Bursa E Tipi Hapishanesi'nde Erkan Erol'un ölümlerine ve nedenlerine değinilerek Adalet Bakanı'nın yapılan bu uyarıları ısrarla duymadığı, tutsakların yaşadıklarını görmezden geldiği ifade edildi.

Mehmet Ağar için özel çiftlik hapishanesi inşa edip, her türlü konforu sağlayan devletin, tutsakların ziyaretçilerini yasalarla belirlemiş olmasına rağmen, isteyenlerin Mehmet Ağar'ı ziyaret edebildiği hatırlatıldı ve bu da yetmezmiş gibi ziyaretçilerin rahatça gidebilmesi için hapishanenin bahçesine helikopter pisti yapıldığına dikkat çekilen açıklamada Adalet Bakanı'na seslenilerek, "2500 km yollara ring aracında çıkardığınız mahpuslar hiç mi aklınıza gelmiyor. Her yıl yüzlerce mahpusu 'sürgün sevkere' gönderirken, onları ziyaretçilerinden yoksun bırakırken, Mehmet Ağar için yapılanlar nedir?" denildi.

Devletin kendi yasalarını çiğneyerek her türlü hukuksuzluğu uyguladığı, hapishanelerde ruh sağlığının bozuk olduğu bilindiği halde tek başına tedavisi yapılmadan kendi hallerine bırakılan tutsaklar yaşamını yitirirken, "intihar etti" diyerek sorumluluktan kaçılmasına; ağır hastalığı olmasına rağmen sağlıklı yaşam koşulları yaratılmadığı için onları hücrelerde tedaviye muhtaç halde bırakıp, ölümleri seyrederken "Ecelinden Öldü" denilmesine tepki gösterilen açıklamada; İHD olarak mahpusların yaşam haklarını savunmaya, hapishanelerde sağlıklı yaşam koşulları oluşturana dek yasa koyucuların ve uygulayıcıların yarattığı sonuçları teşhir etmeye devam edecekleri belirtildi.

Basın açıklaması "Hasta mahpuslar derhal serbest bırakılmalı ve Hapishanelerdeki çifte standarda bir an önce son verilmeli" denilerek bitirildi. □

KESK ONURDUR

Ülkelerimiz emekçileri güne yine bir operasyon haberi ile uyandı. Aralarında KESK Genel Başkanı Lami Özgen'in de bulunduğu çoğu Eğitim Sen'li 71 emekçi "KCK operasyonu'nda" gözaltına alındı.

Bu saldırı, anında tepkileri beraberinde getirdi, gözaltılar hemen her merkezde protesto edildi. İstanbul'da da binlerce emekçi Tünel'de toplanarak Taksime yürüdü ve saldırıları protesto etti.

Saat 18.30'da "Hiçbir Baskı Ve Operasyon Emekçilerin Sesi KESK'i Yıldırılamaz!" pankartı açan KESK İstanbul Şubeler Platformu ile birlikte aralarında Mücadele Birliği Platformu'nun da bulunduğu binlerce kişi Tünel Meydan'da toplandı.

"Faşizme Karşı Omuz Omuz!", "Gözaltılar, Tutuklamalar Baskılar Bizi Yıldırılamaz!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!", "Kurtuluş Yol Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz!", "KESK'li Tutsaklar Serbest Bırakılsın!", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" sloganları atarak yürüyen emekçiler, saldırıları protesto eden konuşmalar da yaptı yol boyu.

"Unuttukları bir şey var, KESK sokakta kuruldu ve hiçbir baskıya da boyun eğmeyecektir" diyen emekçiler, Taksim Meydanı'na gelince oturma eylemi yaptı. Çeşitli konuşmalar yapıldı, türküler-marşlar söylendi. Eylem, Ankara'da KESK üyelerinin yargılanacağı duruşmaya ve 30 Haziran'da Kadıköy Boğa'da yapılacak yürüyüşe katılım çağrısıyla sona erdi.

"KESK'li Tutsaklar Teslim Alınmaz"

KESK İzmir Şubeler Platformu, yapılan operasyonu akşam saat 18.00'de protesto etti. Kamu emekçileri "Susmayacağız! Direneceğiz! Baskılar Bizi Yıldırılamaz!/KESK" ve "Gözaltılar Serbest Bırakılsın" imzalı pankartı açtılar ve Sümerbank önünden İzmir Büyükşehir Belediyesine yürüdüler.

Emekçiler eylem boyunca sloganlar attılar. İBB önüne gelindiğinde okunan açıklamada, "bu gözaltı ve tutuklama furcasının tek amacı haklı mücadelemizi yıpratmak ve kamuoyunun kafasında soru işaretleri oluşturmaktır. Bizleri ve mücadelemizi bu tür baskılarla, gözaltılarla sindireceklerini sananların büyük bir yanılgı içerisinde olduğunu bir kez daha ifade ediyoruz" denildi.

Açıklamanın ardından oturma eylemi yapılarak eylem sloganlarla sona erdirildi.

KESK'liler Adliyede

Gözaltına alınan 71 KESK üyesinden 30'u emniyetteki işlemlerin ardından yoğun önlemler altında adliyeye getirildi. Türkiye'nin dört bir yanından gelen KESK üyelerini, birçok siyasi parti ve demokratik kitle örgütü de yalnız bırakmadı. KESK'in mücadelesinde yalnız olmadığını ifade eden emekçiler sloganlarla adliye önünde bekliyor.

KESK Genel Sekreteri İsmail Hakkı Tombul, gözaltındaki 30 kişinin emniyetteki sorgusunun tamamlandığını, 24 kişinin ise sorgusunun devam ettiği bilgisini verirken 17 kişinin gözaltındaki sorguları sonrasında serbest bırakıldığını belirtti.

Tombul, emniyetteki sorguda, "21 Aralık 2011'deki sağlık örgütleriyle düzenlenen genel greve neden katıldınız? Başbakanlığa yürüyerek bordro yakma eylemine neden katıldınız?" gibi sorular sorulan KESK'lilere, "KESK'li Kadınlar Onurumuzdur", 'AKP'ye Teslim Olmayacağız', 'Zafer Direnen Emekçinin Olacak' gibi sloganlar atmışsınız" denildiğini aktardı.

22 kişi Ankara 12. Ağır Ceza Mahkemesi Nöbetçi Hakimliği'nin kararıyla tutuklandı. 12 KESK üyesi ise tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı.

KESK Tutuklamalara Karşı Yürüdü!

KESK operasyona karşı eylemlerini bugün de sürdürdü, Galatasaray Lisesi'nden Taksim Meydanı'na kadar yürüyüş düzenlendi. Kamu emekçilerinin düzenlediği eylemde operasyonda alınların derhal serbest bırakılmaları istendi.

Galatasaray Meydanı'ndan yürüyüşe başlayan emekçiler, "Baskılar tutuklamalar bizi yıldırılamaz" yazılı pankart açarak, sloganlarla Taksim'e doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca "Faşizme karşı omuz omuz", "KESK'li tutsaklar onurumuzdur", "Gözaltılar Tutuklamalar Baskılar Bizi Yıldırılamaz" sloganları atıldı.

Taksim Meydanı'nda, aynı saatlerde Roboski katliamıyla ilgili basın açıklaması yapan HDK'liler tarafından karşılanan KESK üyeleri adına Hamdi Çalık bir açıklama yaptı. Çalık, "Yine bir zulüm döneminden geçiyoruz. Kendinden olmayan herkese kin duyanların yarattığı öfke dalgaları gözaltı ve tutuklamalarla, 'şafak operasyonlarıyla' girdaba dönüşerek emek ve demokrasi güçlerini boğmaya çalışıyor. Bütün toplumu ezerek, yakarak kendi kurumaya yüz tutmuş kemiklerini ısıtmaya çalışan bir iskeletler sınıfının eğlencesine tanıklık ediyoruz" dedi.

28 Haziran gecesi, gözaltındaki 13 kişiden 6'sı sevk edildikleri mahkeme tarafından tutuklandı. KESK Başkanı Lami Özgen dahil 7 kişi serbest bırakıldı.

KESK Başkanı Lami Özgen tutuklanan sendikacılara seslenerek "KESK'li bütün tutsaklar bizim onurumuzdur" dedi. Kuruldukları günden bu yana birçok baskı, gözaltı ve tutuklamayla karşı karşıya kaldıklarını belirten Özgen, "Öyle bir mücadeleciler gelenekten geliyor ki asla ve asla sonucu ne olursa olsun, yönelimler ne olursa olsun yürütülen bu baskılara karşı dün boyun eğmedik, bugün de boyun eğmedik, yarın da boyun eğmemeye devam edeceğiz. Bütün sendikalarımızın MYK ve şubeleri adına bir kez daha tutuklu olan ve yeni tutuklanan arkadaşlarımıza söz veriyorum; asla ve asla mücadelemizden vazgeçmeyeceğiz. Geri adım atmayacağız. Sonuna kadar bu haklı mücadelemizi sürdürmeye devam edeceğiz. KESK'li bütün tutsaklar bizim onurumuzdur" dedi.

Tutuklanan 7 KESK'li ise Adliye çıkışında Çevik Kuvvet otobüsüne bindirilerek Sincan F Tipi Cezaevine götürüldü. □

BEDAŞ İŞÇİLERİ SOKAKLARDA!

bu ses Adana'da kendini yakmaya kalkanların sesidir. Kavgamız ekmek, özgürlük kavgasıdır. Bizim hakkımızda savcılığa suç duyurusunda bulundular, bunlar örgüt üyesi diye. Evet, her birimiz kahraman işçi sınıfının neferleriyiz. Bilsinler ki, biz oradan oraya sürebilecekleri örgütsüz işçiler değil. İstanbul'da, Adana'da, Diyarbakır'dayız, her yerdeyiz” dediler.

“Bu haklı mücadelemizde bugün gözaltına alınan tüm arkadaşlarımızın derhal serbest bırakılmalarını, Adana'da ve İstanbul'da haksız ve hukuksuz biçimde işten çıkartılan arkadaşlarımızın derhal işe dönmelerini istiyoruz” denilerek sona eren açıklamanın ardından DİSK Genel Sekreteri Adnan Serdaroğlu bir konuşma yaptı. Binlerce taşeron işçisinin onların eylemlerini takip ettiğini vurgulayan Serdaroğlu, “sizin mücadelez onların mücadelesinin önünü açıyor” dedi.

Mecliste görüşülecek olan iş ve çalışma yasası için taleplerini içeren imzalar toplayan işçiler, 22 Haziran Cuma akşamı bu imzaları meclise gönderecekler.

İşçiler ertesi gün de Galatasaray Lisesi önünde BEDAŞ'a yaptıkları yürüyüşle gözaltıları protesto ettiler. Saat 15.00 'da başlayan yürüyüşte “BEDAŞ'tan Atılan İşçiler Geri Alınsın” pankartı açtılar ve yürüyüş boyunca “Köprüyü Kestik, BEDAŞ'ı da İşgal Ederiz”, “Atılan İşçiler Geri Alınsın” slogan-

ları attılar.

BEDAŞ Genel Müdürlüğü önüne gelen işçilere Dev Sağlık İş, Sosyal İş ve Eğitim Sen'li sendikacılar da destek verdi. Dev Sağlık İş başkanı Arzu Çerkezoğlu yaptığı konuşmada dayanışma dileklerini sundu. Enerji Sen başkanı Kamil Kartal da bir konuşma yaptı ve işçilerin hukuksuzca işten çıkartıldığını, yerlerine işçiler çalıştırıldığını söyledi. Bunun anayasaya aykırı olduğunu, suç olduğunu söyleyen Kartal, “bu işçilerin yerine çalıştırılan işçileri çalıştırmayacağız. Gerekirse mahalle mahalle dolaşip çalıştırmayacağız” dedi.

BEDAŞ işçileri adına basına açıklama yapan Arif Başgedik, “BEDAŞ Genel Müdürlük önünde sürdürdüğümüz direnişte ve Boğaziçi Köprüsü'ndeki gösterimiz kararlılık gücünü güvenceli koşullarda çalışma ve insanca yaşam taleplerimizin haklılığından almaktadır. Bugün 33. gününde olan haklı mücadelemizde dün gözaltına alınan tüm arkadaşlarımızın serbest bırakılmalarını, Adana'da ve İstanbul'da haksız ve hukuksuz biçimde işten çıkartılan arkadaşlarımızın derhal işlerine geri dönmeleri istiyoruz” dedi.

29 Haziran günü eylemlerinin 40. gününde olan BEDAŞ işçileri, Galatasaray Lisesi önünde toplanarak BEDAŞ önüne yürüdüler. Eyleme Devrim Öğrenci Birliği'nden öğrenciler de destek verdiler.

Yürüyüşten sonra BEDAŞ binası önünde kurdaki çadırın yanında BEDAŞ işçileri adına açıklama yapan Arif Başgedik, 120 enerji işçisi işten atıldığını bunun gerekçesinin işçilerin sendikaya üye olmak ve ödenmeyen ücretleri istemek olduğunu söyledi. Başgedik, “Bugün yine ilan ediyoruz ki BEDAŞ bu sorunun asıl muhatabıdır ve bu sorunu çözecek olan da yine BEDAŞ'tır! Haksız, hukuksuz, keyfi bir şekilde işten atılan enerji işçileri olarak buraya kurduğumuz çadırda her gün 24 saat gece gündüz demeden işimize geri dönene kadar kalacağız!” dedi. □

Eylemlerinin 32. gününde olan taşeron enerji işçileri, yeni ve ses getirecek eylemlere imza atmaya başladılar. 21 Haziran Perşembe günü saat 14.00 sularında Boğaziçi köprüsünü trafiğe kapatan BEDAŞ işçileri, Enerji Sen Genel Başkanı Kamil Kartal'la birlikte gözaltına alındılar.

Saldırı ve gözaltıyı protesto etmek için akşam saat 18.30'da Taksim Tramvay Duranında bir basın açıklaması yapıldı. “BEDAŞ'tan Atılan İşçiler Geri Alınsın” ve “Direnen İşçiler Onurumuzdur” pankartları ile toplanan işçiler, “Yaşasın Köprü Eylemimiz” dövizleri açtılar.

Çok sayıda sendika yöneticisinin, Çapa Taşeron işçilerinin ve emek örgütlerinin desteklediği eylemde, “Bugün ekmeği için gözaltına alınan işçiler, gerekirse daha ileri eylemler yapacaklar. Yaptıklarımız yapacaklarımızın teminatıdır” diyen işçiler, “ya 124 işçiyi işe alacaklar ya da bundan sonra her gün bir işgal olacak. Bu sese kulak verin,

DEVRİMCİ ÖĞRENCİLER BEDAŞ İŞÇİLERİNİ ZİYARET ETTİ

29 Haziran günü sabah saatlerinde işçilerin yanına giden DÖB'lü devrimci öğrenciler, işçilerle sohbet ettiler ve yanlarında olduklarını dile getirdiler. Eylem çadırında az sayıda işçi vardı ama, bunun nedeni işçilerin Gazi Mahallesi ve Nurtepe'de fatura okuma yapılmaması için nöbette olmalarıydı.

BEDAŞ işçileri eylemlerinin 40. gününde yine anlaşma sağlanamadı. Patronla yapılan görüşmeler sonucunda 100 yakın işçinin işlerine geri dönmesi kabul edildi ama kalan 16 işçinin işe alınmayacağı söylendi. Çıkan anlaşmazlık sonucu patronla sendika arasında süren görüşmeler tıkandı.

Patronun Ülkü Ocakları'ndan devşirdiği grev kırıcıları, kesme, okuma yapılan bölgelerde (Çağlayan, Kağıthane, Nurtepe, Gazi Mahallesi vb.) BEDAŞ işçileri tarafından engelleniyor. □

HAVAYOLU İŞÇİLERİNİN EYLEMİ SÜRÜYOR

27 gündür eylemde olan hava yolu işçileri, 24 Haziran günü Atatürk Hava Limanı'nda Dış Hatlar Geliş Terminali önünde eylem yaptılar. Çok sayıda sendika temsilcisi ve siyasi yapılar destek olmak için oradaydılar. Saat 15.00'ten itibaren toplanan emekçiler, halaylar çekip sloganlar attılar.

İşçiler adına konuşan Hava-İş Sendikası Teşkilatlanma Sekreteri Kaya Sayın, dünyanın hiçbir ülkesinde havayollarında grev yasağının olmadığını söyledi. 30 Mayıs günü grev yasağının TBMM'de onaylandığını, 2 Haziran günü Cumhurbaşkanının onayından geçtiğini ve 3 Haziran'da da Resmi Gazete'de yayınlanarak uygulamaya geçtiğini hatırlatan Sayın, bunun anayasaya aykırı olduğunu söyledi.

AKP yönetimi tarafından atanan THY yönetiminin 3 dönemdir TİS masasına otur-

madığını, söyleyen Sayın, bu dönem de Yargıtay kararıyla masaya oturduğunu ancak TİS imzalamadığını ve bu sürece gelindiğini, 305 kişinin işten atıldığını aktardı. Bu yaşananların, kalifiye personel eksikliğinin uçuş güvenliği zafiyetine, uçuş süresinin uzatılıp dinlenme süresinin kısaltılmasına, uzman işgücü değil ucuz işgücünün getirilmesine yol açtığını; bu anlayışın uçuş güvenliğini ortadan kaldırdığını söyledi.

Uluslararası işçi örgütlerinin kendileri için yaptıkları toplantılar ve aldıkları kararların gurur verici olduğunu da dile getiren Sayın, "27 gündür 200'e yakın kurum ve

15.000 ziyaretçi gurur vericidir" dedi. Konuşma sık sık "Yasaklar Bizi Yıldırılmaz", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak" sloganları atıldı. Çok sayıda sendika yöneticisi ve işçiler, çeşitli emek örgütlerinin ziyarete geldiği eyleme katılan kurumlara, kendilerine destek olan herkese teşekkür ettiklerini söyledi.

Konuşmaların ardından Havayolu işçileri kortej oluşturarak, A Giriş Kapısına yürüdü ve desteğe gelenleri yolcu etti. "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya HiçBirimiz", "Uçma Uçtukça Sıra Sana Gelecek", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Grev Hakkı Engellenemez", "Yer Gök direniş Onurlu Hava İş" sloganlarıyla coşkulu bir şekilde yürüyen havayolu işçileri, A Kapısı önüne gelince ziyaretçileriyle yine sloganlarla vedalaşarak aynı kortej disiplini ve sloganlarla eylem yerlerine döndüler. □

İŞÇİ SINIFI TARİHE VE SANATA SAYGILIDIR

Borusan Lojistik işçileri, 20 Haziran günü saat 11.00 civarında İstiklal Caddesi'nde bulunan Borusan Kültür Sanat binasına girerek işgal ettiler.

Borusan Kültür Evi'nde üst katta balkonlara ve pencerelere çıkan Borusan işçileri, balkondan "Borusan Lojistikte İşçi Kıyımına Son, Yaşasın Borusan Direnişimiz" pankartı açtılar. Pencere ve balkondan sürekli slogan atan işçiler, "Yılmayız, Yıkılmayız, Burdayız", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak" sloganlarını attılar. Borusan işçilerine işten çıkartılan BEDAŞ işçileri binanın önünde durarak işçilere destek oldular.

Borusan Lojistik sorunu çözünceye kadar buradan ayrılmayacaklarını söyleyen işçiler için binanın dışında çevik kuvvet ve TOMA araçları, itfaiye ve ambulans hazır bekledi.

Saat 14.00 civarında sendika yönetici-

leri ile Borusan yöneticileri arasında süren görüşmelerin ardından, Borusan yönetimi Cuma günü 11.00'de sorunun çözümü için randevu verdi. DİSK Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu basına açıklama yaptı.

Küçükosmanoğlu, "İşçi sınıfı tarihe ve sanata saygılıdır ama sermayenin ve patronlarının işçi sınıfına zulmüne karşı direniriz. Biz bu yola çıktığımızda tutuklanmak gözaltına alınmak vız gelir bize, çünkü bu dava işçi sınıfının davasıdır. Bu dava işçi sınıfının gelecek davasıdır. Borusan yöneticileri yaptığımız görüşmelerde Cuma günü saat 11.00'a kadar bu sorunu halledecekleri sözünü verdiler. Temennimiz Cuma günü bu sorunun çözülmesidir" dedi.

Bu söz üzerine eylemi bitiren Borusan işçileri, BEDAŞ işçileri ile birlikte BEDAŞ genel binası önüne yürüyüş yaptılar. □

SAĞLIKTA DÖNÜŞÜM ŞİDDETE DÖNÜŞTÜ!

İTO (İstanbul Tabip Odası), SES Aksaray Şubesi ve Türk Psikiyatri Derneği üyeleri, arkadaşları İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı'nda Rotasyonda olan Dr. Veysi Çeri'nin hasta tarafından bıçakla yaralanmasını ve sağlık emekçilerinin hasta ve hasta yakınlarının şiddetine maruz kalmasını protesto ederek, sağlıkta dönüşüm programının, sağlıkta şiddete dönüştüğünü belirttiler.

25 Haziran günü öğle paydosunda "Artık Yeter Sağlıkta Şiddeti Durdurun!" ve "Hekime Şiddete Alışmayacağız, Sağlıkta Şiddete Son!" yazılı pankartlarla Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Hastanesi bahçesinde bir a-

raya gelen İTO, SES Aksaray Şubesi ve Türk Psikiyatri Derneği üyesi sağlık emekçileri, bir basın açıklaması yaparak sağlıkta dönüşüm programı sonrasında hasta ve hasta yakınları tarafından giderek artan şiddeti protesto ettiler.

"Sağlıkta Şiddet Durdurulsun", "Sağlıkta Dönüşüm Şiddete Dönüştü", "Sağlık Bakanı İstifa" sloganları atan sağlık emekçileri adına basın açıklamasını Asistan Dr. Onur Bilgiç okudu.

22 Haziran günü Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı Rotasyonda olan Dr. Veysi Çeri'nin sevkle gelen hastayı muayene odasına almak üzereyken, hasta tarafından kılıfından çıkardığı bıçakla bacağından

yaralandığını aktaran Bilgiç, arkadaşlarına acil serviste yapılan müdahalenin ardından savcılıkta suç duyurusunda bulunmak istediklerini, ancak savcının bunu idari bir olay olarak değerlendirip geri çevirdiğini belirtti.

"Sistem işlemiyor, tıkanıyor ve yaşananlar unutturulmaya çalışılıyor" diyen Bilgiç, her geçen gün artan şiddetin nedeninin ise sağlık emekçilerini hasta ve hasta yakınlarıyla karşı karşıya getiren hükümetin kışkırtıcı üslubu olduğunu belirtti.

Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın iflas ettiğini ifade eden Bilgiç, sağlık hizmetlerinin paralı hale getirildiğine, hastanın "müşteri" sağlık çalışanını ise onun hizmetkârı gören ve bunu sürekli dillendiren bir anlayışla sağlık emekçilerinin itibarsızlaştırıldığına, sağlık kuruluşlarında her kademedede 14 ayrı kalemde katkı ve katılım payı alındığına, acil servislerin dahi paralı hale getirildiğine değindi.

Şiddeti doğuran bu sisteme karşı mücadeleyi sürdüreceklerini belirten sağlık emekçileri, bundan sonra da bu mücadelenin giderek büyüyeceğini belirterek başta sağlık emekçileri olmak üzere tüm emekçileri bu sisteme karşı mücadele etmeye çağırdılar. □

FIRTINA ÖNCESİ SESSİZLİK

Adana Tedaş işçileri, her Cuma günü yaptıkları yürüyüşlerine devam ediyorlar. Eylemlerinin 112. günü olan 22 Haziran günü saat 19.00'da Atatürk Parkı'nda toplanan işçiler, bu kez farklı bir şekilde protestolarını dile getirdiler. Slogan atmayan işçiler, sloganlarını farklı pankartlar açarak ifade ettiler.

"Adana'da Hak Aramak Suç", "Alacaklarımız Neden Hala Ödenmiyor", "Yatmayan Maaşlarımızı İstedik, Sendikalı Olduk, İşten Atıldık", "Vali Söz Verdi Çözülecek Dedi Çözmedi", "Sahipsiz Adana", "İstanbul Bedaş İşçileri Yalnız Değildir" pankartlarıyla sessizce İnönü Parkı'na yürüyen işçilere aileleri de katıldı.

Parkta kısa bir açıklama yapan Enerji-Sen Örgütlenme Sekreteri Süleyman Keskin "Şimdiye kadar sayısını hatırlamadığımız kadar eylem yaptık, ailelerimiz yerlerde sürüklenerek gözetilene alındı, bugün eylem biçimimizi farklılaştırarak sessizce yürümek istedik" dedi.

İstanbul'da eylemlerini sürdüren ve boğaz köprüsüne çıkarak eylem yapan Bedaş işçilerini selamlayarak sözlerini bitirdi. Konuşmanın ardından işçiler "Fırtına Öncesi Sessizlik" pankartı açarak öfkelerini alkışlarla göstererek, 5 dakikalık oturma eylemi yaptılar.

Alkışlarla sona eren oturma eyleminden sonra, 25 Haziran Pazartesi günü Adana Adliyesinde görülecek olan işe geri dönüş davarına çağrı yapılarak eylem sonlandırıldı.

Mücadele Birliği / Adana

"BU TARAF ACI DOLU GEÇMEYİN, SESİMİZİ DUYURUN"

Yakınlarını iş cinayetlerinde yitirenlerin aileleri "Vicdan ve Adalet Nöbeti"nde Galatasaray Meydanı'nda 7. kez bir araya geldi. Bu haftaki eylemde Tuzla Tersanelerinde yaşanan iş kazalarına ve iş cinayetlerine dikkat çekilirken, tersanelerde yaşamını yitiren 19 yaşındaki Sezai Demiral ve 51 yaşındaki İbrahim Levent'in aileleri eyleme katıldı.

İş cinayetlerinde yakınlarını yitiren aileler adına konuşan Sinem Emir, aileler olarak hükümete, siyasi partilere, milletvekillerine, sendikalara, meslek odalarına, derneklere ve işçilere seslenerek "İş Sağlığı ve İş Güvenliği Yasası'nın baştan niyeti ortaya koyduğuna dikkat çekerek doğru olanın "İşçi Sağlığı ve Güvenliği" olması gerektiğini belirtti ve "İşin yapılmasını ve güvenliğini sağlayın yeter" denildiğini, bunun için iş müfettişlerinin sayısını arttırmak, güvenlik tedbirlerini güçlendirmek, devam eden adalet mücadelelerinde yargılanan sorumlu kurumların cezalandırılması konusunda bir ilerleme kaydedilmediğini söyledi. Emir, yeni yasanın çıkmasından sonra da iş kazalarının ve iş cinayetlerini sürmekte olduğunu söyleyerek son süreçte yaşanan iş cinayetlerinden bazılarını sıraladı. Ardından aileler söz aldı.

Hanife Demiral 19 yaşındaki oğlu için "ben istiyorum ki başka kimse ölmesin, başka anaların babaların yürekleri yanmasın. Benim oğlum ölmedi, oğlumu öldürdüler. Bu iş kazası değildir, Allaktan değildir, onu öldürdüler. Niye ölsün bu işçiler, insanlar. Cezaları yüksek tutsunlar, sorumlu olanlara yüksek cezalar verilsin ki, insanlar ölmesin" dedi.

Sezai Demiral'ın babası Hikmet Demiral da 25 yıldır tersanelerde çalışan bir işçi, aynı zamanda Limter-İş Sendikası Genel Sekreteri. Demiral emekli olmasının rağmen geçimini sağlayabilmek için halen Tuzla Tersanelerinde çalışmaya devam ediyor, bir yandan da iş cinayetlerinin son bulması, sorumlularının cezalandırılması için mücadele veriyor.

19 yaşındaki oğlunu kaybeden Demiral, ilk başlarda duyulduğu için konuşmakta güçlük çekti. Oğlunun basınçlı kap üreten bir firmanın çatısında çalışırken yaşamını yitirdiğini söyleyen Demiral, oğlunun çalıştığı firmada yerde çalışmak üzere işe başlatıldığını, daha sonra firmanın çatısında basınçlı kap üretme işinde çalışırken hiçbir güvenlik önlemi alınmadığı için yaşamını yitirdiğini aktardı ve "Çatıda hiçbir güvenlik önlemi alınmadan 18 metreden 19 yaşındaki bir genç yaşamını düşerek yaşa-

sonucunda olan bir şey ve büyük hasar meydana gelir. Bana böyle alıştırarak söylemeye başladılar. Zaten yavaş yavaş yalanlar da ortaya çıkmaya başladı" dedi.

Hiçbir tersane işçisinin dava açma, takip etme şansı bulunmadığını belirten Levent, "Tersane işçisi çok az ücret alan bir işçi, çoğu tersane işçisinin ailesi yoksul, dava açabilmek için ise ciddi bir paranızın olması gerekiyor ve bu paraya ölen bir işçinin ailesinin denkleştirmesi mümkün değil, kaldı ki, dava süreci çok uzun sürüyor. O yüzden bir çoğu dava süreci bile yaşanmadan kan parasını almak zorunda kalıyor ve susuyor" dedi.

Eşinin çalışma koşullarını aktaran Levent, özellikle 2006'dan önce çok ağır koşullarda çalışmak zorunda kaldığını, aktardı. "Eşim o zaman günlerce eve gelmeden çalışırdı. Bir bayram bilmedik, hafta sonu tatili bilmedik, bir pazar oturup sabah kahvaltı edemedik, bir yere gezmeye gidemedik, gidemezdik. Eşim 3-4 gün hiç eve gelmeden çalışırdı. Bir ya da iki günlük dinlenmenin ardından işe çağrılır sonra

gene günlerce gelmeden çalışırdı" dedi.

Tuzla Tersanelerinde yaşanan iş kazaları ve iş cinayetleri sonrasında güçlü bir mücadele vermek için neler yapılabileceği konusunda ise Ruhiye Levent, "Tersaneler bölgesi çok büyük dağınık bir bölge, aileler birbirlerini tanımıyorlar. Bir olay olduğunda bir araya gelmeleri pek mümkün olmuyor. Zaten firmalar ailenin etrafında olduğu için, genelde kan parası vererek olayın kapanmasını sağlıyorlar. Benim gibi bir çok aile, kendi olanaklarıyla bir şeyler yapmaya çalışıyor, ama güçlü bir birliktelik oluşturmak mümkün olmadı" diyerek dayanışmanın eksikliğini aktardı.

Tersanelerdeki iş cinayetlerindeki ölümlerde "iş kazaları", "işçinin dikkatsizliği", "işçilerin cahilliği" gibi açıklamalarda bulunulmasına da tepki gösteren Demiral, "Bunca dünya güzeli gemileri inşa eden işçiler, cahil olsalardı bunları yapamazlardı. İşçiler cahil olsa bu teknolojiyi kullanarak

mını yitirdi, oğlum iş cinayetine kurban gitti" dedi.

Demiral ailesinden sonra yine tersanede çalışırken bir patlama sonucu yaşamını yitiren İbrahim Levent'in eşi Ruhiye Levent, eşinin ölümünü ve sonrasındaki gelişmeleri aktardı.

Tuzla Tersanelerinde 15 yıldır çalışmakta olan İbrahim Levent'in 2006 yılında tersanenin hiçbir önlem almaması nedeniyle gerçekleşen patlama sonucunda yaşamını yitirdiğini belirten Ruhiye Levent, eşinin elinde kaynak lambasının parlaması sonucu yaralandığını ve hastaneye kaldırıldığını kendisine telefonla bildirdiklerini aktardı. "Hastaneye gelir gelmez eşimin elinde kaynak makinesinin patladığını söylediler. Alıştırma alıştırma söylemeye çalışıyorlar. Hatta önce patlama demediler, parlama dediler, çünkü patlama ile parlama farklı şeyler. Parlama olduğunda böyle büyük bir yaralanma olmaz, ama patlama gaz sıkışması

bu üretimi yapabilirler mi? Ama işçinin güvenliği için önlem alınmıyorsa, işçi çok ağır şartlarda uzun saatler boyunca çalışıyorsa, elbette ki kaza oluyor. Özellikle yaz ayları çok sıcak, bir çok işçi uzun iş saatlerinde çok sıcakta çalışıyor. Kapalı alanlarda gaz sıkışmaları oluyor. Gaz ölçümleri yapılmadan işçiler burada çalışmaya zorlanıyorsa, elbet burada bir patlama olacak, bir elektrik kablosu yerden veya açıktan geçiyorsa, bir işçi elbetteki buna takılacak, degecek” diyerek işçilerin sağlığı ve güvenliği için önlem alınmadığını anlattı. İşçilerin artık birer birer değil, 5'er 5'er hatta 10'ar 10'ar ölmekte olduğunu belirten Demiral, iş cinayetlerinin kesinlikle önlenemez olduklarını ve bunun için de işin sorumlularının ceza almasının bir nebze de olsa caydırıcı olabileceğini ifade etti.

İş yerlerinde işçilerin sağlığı ve güvenliği konusunda eğitim verildiği konusuna da değinen Demiral, “İşçi sağlığı ve işçinin güvenliği için eğitim dedikleri, bir çok işyerinde iş öncesinde işçiye verilen ve 15-20 dakikaya sığdırılan ve nelere dikkat etmesi gerektiğinin sıralandığı anlatımlardır. Kimi yerde 1-2 saate sıkıştırılmış eğitimler vardır. Ama genelde bu işçi işe başlarken, bak burada kablo var, bak burası yüksektir, burada iskele var, burada gaz sıkışması olabilir, vb. şeyler anlatılır, eğitim dedikleri bundan ibarettir” diyerek işyerlerinde işçi sağlığı ve güvenliği konusunda eğitime de yer verilmediğine dikkat çekti.

Demiral'dan sonra Davutpaşa'daki patlama sonucu kardeşini yitiren Hakkı Güneş söz aldı. 21 kişinin yaşamını yitirdiği Davutpaşa'daki patlama sonrasında tek bir kişinin dahi gözaltına alınmadığını hatırlatan Güneş “Biz kadere de, ölüme de inanırız, ama önlem alınmadığı için meydana gelen iş cinayetlerini kabul etmiyoruz. Buradan bütün insanlara sesleniyoruz. Bu tarafa geçmeyin, bu tarafta acı doludur. Bu tarafa hiç geçmenizi istemiyoruz. Ama sizden de bir isteğimiz, bizlere destek olun, sesimizi duyurun. Başka ölümler olmasın istiyoruz” diyerek sözlerini tamamladı.

Ailelerin konuşmalarının ardından İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi Haziran ayına ilişkin iş kazaları ve meslek hastalıkları hakkında bilgi verdi. □

KATLIAM 6. AYINDA PROTESTO EDİLDİ

Roboski katliamının 6. ayında İzmir BDP il örgütü, katliamın unutturulmaya çalışılmasını bir eylemle protesto etti ve failerin yargılanmasını istedi. 28 Haziran günü, “Beyazıt, Halepçe, Sivas, Gazi, Roboski Katliamlarının Faili Devlettir-Halkların Demokratik Kongresi”, “Roboski ve Urfa Sorumluları Hesap Versin Unutmadık, Unutturmayaçakız- BDP İzmir İl Örgütü”, “Bin Operasyon Yaptın Çocuklarımız Nerede” pankartları taşındı.

Saat 17.00'de Basmane Meydanı'nda toplanan kitle, polislin yoğun güvenlik önlemleriyle karşılandı. Çevik kuvvet ve sivil polis yoğunluğunun yanı sıra pek çok TOMA da eylem alanındaydı. Saat 18.00'de yürüyüşe geçen kitlenin önü, polis tarafından kesildi. “Eylemin yasalara aykırı olduğu bu yüzden yürüyüşe izin veremeyeceklerini” söylediler. Uzun süre polisle tartışan BDP'li yöneticiler, izin verilmemesi üzerine bu durumu yaptıkları oturma eylemiyle protesto ettiler.

Oturma eyleminin ardından basın açıklaması okundu ve Roboski Katliamının üzerinden geçen altı aya rağmen hiçbir şey yapılmadığına, bunun Kürt Halkı açısından bir onur meselesi haline geldiğine ve KESK'e yönelik tutuklama terörüne, Urfa Cezaevi'nde katledilen tutsaklara ve hükümetin başının Roboski katliamının kürtaj meselesinin bir tutulmasına değinildi.

Hükümetin yargıladığını iddia ettiği 12 Eylül dönemini aratır bir şekilde tutuklama ve baskı dönemi yaşattığını belirten BDP, basın açıklamasından sonra Suriye'de yaşanan olaylarda Suriye'ye demokrasi ve silahlardan vazgeçme çağrısı yapan ama kendi ülkesinde halkları katletmekten ve baskı ve terör uygulamaktan çekinmeyen hükümeti “Amerikan-Türk işbirliğiyle yapılacak Suriye savaşına hayır” şiarıyla uyardı. Eyleme Mücadele Birliği Platformu da destek verdi.

Aynı gün Taksim Meydanı'nda Halkların Demokratik Kongresi HDK'nın organize ettiği eylemde, katliamın üzerinden 6 ay geçmesine rağmen sorumluların açığa çıkarılmaması protesto edildi. Basına açıklama yapan Erdal Demirhan, “Katliamın üzerinden 6 ay geçti. İsimlerini bilmesek de ‘vur’ emrini verenleri, bunu gerçekleştirenleri unutmayaçakız ve her fırsatta lanetleyeceğiz ve bu kez peşinizi bırakmayacağız. ... Buradan halklarımızı tüm bu kapsamlı saldırılar karşısında 2 Temmuz'da Sivas katliamına karşı öfkemizi haykırmaya ve 2 Temmuz'da Silivri'de görülecek olan KCK davasını sahiplenmeye çağırıyoruz. 2 Temmuz'da Sivas'ta ve Silivri'de zulme boyun eğmeyeceğimizi haykırıyoruz, hesap soracağız” diye konuştu.

Açıklamadan sonra oturma eylemine başlayan kitle KESK'e yapılan operasyona tepki için Kamu emekçilerinin Galatasaray Lisesinden başlayan yürüyüşünü bekledi. □

ULUSAL SORUNDA BU

“Kürt sorunu” konusunda Türk sermayesinde ciddi bir telaş yaşandığı anlaşılıyor. Dersim Katliamı’nı savunan CHP “Biz çözmezsek başkaları çözer” diyerek soruna dair beklenmedik bir çıkış yaptı. Hükümet de, bu çıkışı adeta havada kaptı, kabul etti. Kelleler ortaya kondu, hançereler yırtıldı, samimiyet yeminleri edildi. Bu mutlu mesut birlik tablosunu, Oramar’da zirve yapan geniş çaplı askeri tartışmalar bile gölgeleyemedi. Her kaybın ardından intikam yeminleri edenler bu kez sustu. Eski MİT yöneticisi Cevat Öneş baklayı ağzından çıkardı: “Bu sorun için Türkiye’nin fazla vakti kalmadı.”

Nedir bu telaşın, taklaların sebebi? Sözü edilen şu “başkaları” da kim ola? Kürt sorunu konusunda devreye girdiği iddia edilen o “gizli el” kime ait?

Bölgenin Dengeleri Kürt Halkına Bağlı

Cevaplar, pek çok insan için büyük bir sır değil; yayımlımızda da defalarca işlendi. Ortadoğu bölgesindeki halk devrimleri, isyanlar ve askeri çatışmalarla alt üst olan siyasal dengeler içinde, bir halk giderek, öyle bir güç kazanıyor ki, hangi tarafa meylererse, o tarafta dengeler yeniden kurulacaktır. Bu halk, Kürt halkıdır.

Bu önemi Kürt halkına kazandıran, emperyalistlerin bölgeye dair planları, arzuları değildir. Hayır, bu halk söz konusu kritik önemde gücü, ileri derece ulusal bilinci, on milyonlar halinde birlikte hareket etme yeteneği, sahip olduğu silahlı kurum ve örgütleri sayesinde kazanmıştır. Ortadoğu’da bu denli kalabalık olup da, bu denli yoğun silahlı ve siyasal-ulusal bilince sahip başka bir halk yok. Bu durum, Kürt halkının en büyük avantajıdır.

Ancak dezavantajlar da var. Ulusal çelişkinin yeğinliği nedeniyle, halk arasında sınıfsal bilinç belirleyici konuma gelemiyor. Bu haliyle Kürt halk güçleri, ulusal çıkarları adına, farklı sınıf güçleriyle işbirliği eğilimine de sahip. Fakat hemen be-

lirtmek gerekir ki, Kürt halkının içinde oluşan sınıf çelişkileri, ulusal çıkarlar için girişilen işbirliği arayışlarına damgasını vuruyor, sınırlandırıyor, ayrıştırıyor.

Bu eğilimin burjuva temsilcisi Barzani iken, bölgede Kürt halkının emperyalizmle işbirliğine engel olan eğilimler daha çok Kuzey Kürdistan halkında ve onun siyasal temsilcileri içinde yuvalanıyor. Nitekim Öcalan İmralı’dan son açıklamasını tam bir yıl önce bu konuda yapmıştı ve Kürt halkına emperyalist planlara dahil olmama çağrısında bulunmuştu. O gün bu gündür tecrit altında.

Türkiye Ortadoğu’dan Kovuluyor

Bir süredir Türk teknelci egemenliği, Kürt halkının Ortadoğu’da eriştiği bu emsalsiz konumu zayıflatmak için elinden geleni yaptı. Suriye’ye karşı yükseltilen bütün o pervasız, savaş çığırtkanı söylemin ardında aynı hedef vardı. Bu yolla Türkiye, emperyalizmin bölgede görmek istediği dengelerin kendi potansiyeliyle kurabileceğini ispatlamaya çalıştı. Gerici Müslüman Kardeşler örgütüne silah, para ve askeri üs desteği sağladı. Ancak Baas rejimi, bu silahlı çeteleri kentlerden sökmeyi başardı. Nisan ayından itibaren iyice anlaşıldı ki, Türkiye’nin tüm Ortadoğu politikası çökmüştür.

Belki de bu çöküşün etkisiyle iyice hırçınlaşan Türk devleti, tüm bir bölgeyi sürekli savaşın eşiğine getiren provokasyonlara başvurmaktan kendini alamaz oldu. Jet krizi bu şartlarda ortaya çıktı. Geçtiğimiz yıllarda bir İsrail savaş uçağı, tam da düşürülen Türk jetinin bulunduğu bölgeden geçerek Suriye’yi bombalamış ve apar topar Türkiye bölgesine geçerek paçayı kurtarmıştı. İşte malum RF4 savaş uçağı, Suriye için mimli o hassas bölgede, hem de böylesi gergin şartlarda hava sahası ihlali yaptı. Bu açık provokasyon, Suriye tarafından askeri karşılığını buldu ve uçak düşürüldü. Ankara bir anda ortalığı

Emperyalizmin Kürt halkına sunabileceği çözüm, kendi kaderini tayin hakkı içermeyen, alabildiğine güdük ve de biçimsel olacaktır. Çünkü ulusal sorunun çözümü için, kendi kaderini tayin hakkı gerekir, bunun için de ancak bir dizi devrim, köklü demokratik çözümler gereklidir. Böylesi dönüşümlerden sonra gerici teknelci egemenliklerin ayakta kalması mümkün değil. Emperyalizm, Kürt halkını kazanayım derken, sermaye devletlerini kaybetmeyi göze alamaz. Bu yüzden eksik, güdük ve biçimsel bir çözümden öte, emperyalist kapitalist dünyanın Kürt halkına sunabileceği hiçbir şey yok.

BURJUVA ÇIRPINIŞLAR

toz dumana katan açıklamalarla, bağırış çağırışla gerilimi tırmandırdı. “Uçağımız uluslararası hava sahasında düşürüldü” çıkışına gerçekte kimse inanmasa da, Suriye üzerindeki baskıyı artırmanın bir vesilesi olarak Avrupa başkentleri ve NATO inanmış görünmeyi tercih etti. Ama bu, ziyadesiyle kırılğan bir durumdu. Zaten kısa süre sonra bir süredir “Ankara’nın başbelası” haline gelen Wall Street Journal, Türk jetinin Suriye hava sahasında düşürüldüğünü yazıverdi. Yetmedi NATO Genel Sekreteri Suriye’nin kabahatinin “uyarmadan düşürmek” olduğunu söyleyerek aslında “uçak uluslararası hava sahasında düşürüldü” Türk tezinin doğru olmadığını açığa vurdu. En sonu Beyaz Saray sözcüsü de üstü kapalı bir şekilde benzer görüşü dillendirdi. Ankara ve TSK dilediği kadar kendini paralasın, “en yakın müttefikleri” bile onlara inanmadı. Savaş tamtamlarının o boğucu uğultusuna rağmen Cenevre’de Suriye konusunda Türkiye’den apayrı yol haritaları hazırlandı bile. Ankara bir kere daha sürecin dışına doğru itiliverdi. Bundan sonrası o meşhur “Türk’ün Türk’e propagandası” olmaktan öteye geçemeyecekti!

Öte yandan Kürt halkının Barzani gibi burjuva önderler vasıtasıyla emperyalizmle ilişkilerini yeniden kurabilmek adına Türkiye’nin önlemeye çalıştığı ne varsa, belli bir süredir birer birer devreye girmeye başladı.

İlki, ekonomik bağımlılık ilişkilerinin yoğunlaştırılması oldu. Güney Kürdistan’daki muazzam petrol ve doğalgaz yataklarının işletilmesi için, son ana kadar geri duran ABD devi Exxon, bölgeye yatırım yapmaya başladı. Barzani’nin temsil ettiği burjuva ulusal güçler için bu adım tarihi önemdeydi; petrolü tek başlarına kullanmalarına engel olan Bağdat yönetimine karşı Exxon’un gelişile birlikte, ‘Bağdat Limanı’nda zorla tutulan bağımsızlık gemisinin neredeyse bütün palamar-

ları çözüldü.

Diğer dev petrol tekelleri de, şekere üşüşen sinekler gibi Güney Kürdistan’a akmaya başladı. Türk tekeli sermayesi bu yağlı kuyruğu tutmakta hiç tereddüt göstermedi. Karamehmet’ler, Koç’lar, üzerinde Kürdistan damgalı resmi anlaşmaları imzalarırken, salyalarını zor tuttular. Ve nihayet, bu salya nehrinin karşısında daha fazla tutunamayan hükümet Mayıs ayında Güney Kürdistan’la petrol ve doğalgazın Avrupa’ya taşınması konularında stratejik önemde anlaşmalara imza attı. Bu imzalar, esasında Güney Kürdistan’ın Bağdat’tan bağımsız varlığını tanımaktı.

İkinci adım, siyasal alandan geldi. Suriye’deki Kürtlerin, gerici burjuva ittifakı Suriye Ulusal Konseyi’ne katılmaları yönünde Barzani’nin çabaları yoğunlaştı. Bu amaçla SUK’un başına, Kürt bir sürgün getirildi. Fakat SUK’un ardındaki Türkiye’nin varlığı bu planın yürümesini engelliyordu. Ankara’ya hiç güven yoktu. Bu güveni uyandırabilmek adına, Leyla Zana’nın girişimleri, umutsuz olmaktan öte, trajik bir hal aldı.

Zana’nın AKP hükümetine güven telkin eden talihsiz açıklamaları, Kürt halkının en ileri sınıfsal bilince sahip kesimlerini barındıran Kuzey’de tepkiyle karşılandı. Uzun uzun propagandası yapılan Erdoğan-Zana görüşmesi hükümet için tam bir fiyaskoya dönüştü. Hükümet yanlısı basın Zana’nın başbakana teşekkürünü manşete taşısa da, Zana’nın yaptığı basın açıklamasında sıralanan öneriler, hiçbir şekilde hükümetin işine gelmiyordu. Görüşmenin özü-özeti ve asıl amacı, Erdoğan şahsında burjuva iktidara güven aşılama idi. UKH peş peşe yaptığı eylemlerle ve en üst açıklamalarla bunu büyük oranda boşa çıkardı. Mevcut şartlarda Erdoğan’a güven aşılama ne Zana’nın gücü yeterliydi, ne iktidarın buna zemin hazırlayabilecek hareket serbestisi vardı. Bu şartlarda Erdoğan’ın payına kuru bir

teşekkür kaldı.

Böylece bir kez daha anlaşıldı ki, Kürt halkının burjuva gerici güçlere yaslanmasının önündeki en büyük engel, Kuzey Kürdistan halkı ve onun politik temsilcileridir. Ve UKH’yi uzlaşmaz tutuma sokan da, sermayenin varlığı değil, ama hali hazırda hükümetin uyguladığı politikalarıdır.

Geri Basan Yenilmiş Sayılır

Kürt halkını Ortadoğu’daki emperyalist planlara angaje etmek için ulusal sorunu Uluslararası platforma taşıyacak adımlar gelmeye başladı bile. ABD Temsilciler Meclisi’ne sunulan bir karar metni, Kürt sorununda siyasi çözümün sağlanması için Türk hükümetini cesaretlendirme ifadeleri taşıyor. ABD açısından şu “cesaretlendirme” teriminin anlamı açık, Türk sermayesi de biliyor bunu. ABD’nin ardından, Rusya da konuyu ele almaya başlayınca Ankara’da etekler tutuştu elbet.

Emperyalizmin Kürt halkına sunabileceği çözüm, kendi kaderini tayin hakkı içermeyen, alabildiğine güdük ve de biçimsel olacaktır. Çünkü ulusal sorunun çözümü için, kendi kaderini tayin hakkı gerekir, bunun için de ancak bir dizi devrim, köklü demokratik çözümler gereklidir. Böylesi dönüşümlerden sonra gerici tekeli egemenliklerin ayakta kalması mümkün değil. Emperyalizm, Kürt halkını kazanayım derken, sermaye devletlerini kaybetmeyi göze alamaz. Bu yüzden eksik, güdük ve biçimsel bir çözümden öte, emperyalist kapitalist dünyanın Kürt halkına sunabileceği hiçbir şey yok.

Bütün bunlara rağmen, dünya ve bölge dengelerinin dayattığı bu politika, Türkiye’nin iç sınıfsal dengelerini alt üst etmeye yeter. Çünkü geline aşamada, ilk geri adım atan tarafın yenilmiş sayılacağı özgün bir durum yaşanmakta.

İşte böyle bir dünyada yaşıyoruz şu an: Emperyalist kapitalist sistem attığı her adımda, sadece devrimi güçlendiriyor. □

SİVAS'I UNUTMA UNUTTURMA!

29 Haziran İzmir Ulukent:

2 Temmuz 1993 yılında Sivas'ta devlet tarafından gerçekleştirilen katliamın ardından 19 yıl geçti. Sivas katliamının unutulmadığını unutulmayacağını ve Sivas davasında zaman aşımı gerekçesi ile ertelenemeyeceğini dile getirmek için yürüyüşler ve anmalar düzenlendi. İzmir'in emekçi mahallelerinde yapılan anmalar ve yürüyüşler Alevi Yol Kültür Derneği tarafından düzenlendi.

29 Haziran Perşembe günü saat 20.30'da Ulukent'te yapılan anmada yürüyüşe izin verilmemesine rağmen, Alevi halkının kararlı duruşu ile yürüyüş gerçekleştirildi. Sivas'ta katledilenlerin fotoğrafının yer aldığı bir pankart açıldı ve "Sivas'ı Unutma Unutturma", "Dersim Sivas Roboski Unutulmaz Hiç Biri", "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganlarıyla anma alanına gelindi.

Açılış konuşması ve saygı duruşunun ardından müzik dinletisi ve Güzeltepe Alevi Yol Kültür Derneği'nin Sahnesizler Tiyatro Grubu'nun "Ateş Çemberi" oyunu sergilendi. Semah dönülerek sona eren anmaya Mücadele Birliği Platformu ve Partizan katıldı.

30 Haziran Menemen Asarlık:

Asarlık'ta Alevi Yol Kültür Derneği'nin yeni yapılan bahçesinde bir anma etkinliği düzenlendi. Anma etkinliği açılış konuşması ve saygı duruşu ile başladı. Müzik dinletisi ve tiyatro oyununun sergilendiği anma etkinliği, Sema ekibinin sunumuyla sona erdi.

30 Haziran Narlıdere:

Sivas Katliamının unutulmadığını unutulmayacağını ve Sivas davasında zaman aşımı gerekçesi ile ertelenemeyeceğini dile getirmek için Narlıdere Demokrasi Platformu tarafından bir yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirildi.

Saat 20.00'da Narlıdere Narkız Parkı'nda başlayan yürüyüşte, Sivas'ta ölümsüzleşenlerin resimlerinin bulunduğu "Yanıyor Madımak Yanıyor Her Yer Dönen Dönsün Ben Dönmem Özümden" ve Pir Sultan Abdal'ın pankartları taşındı. Yürüyüş sırasında sık sık "Sivas'ın Işığı Sönmeyecek", "Sivas'ı Unutma Unutturma", "Dersim Sivas Roboski Unutulmaz

Hiç Biri", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Sivas Faşizme Mezar Olacak", "Dün Maraş'da Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta", "Sivas'ın Katili Faşist TC Devleti", "Asimilasyona-İmhaya-İnkara Hayır", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Türküler Susmaz Pir Sultanlar Ölmez" sloganları atıldı.

Narlıdere Demokrasi Meydanı'na gelindiğinde Narlıdere Alevi Bektaşî Kültürünü Tanıtma Derneği Başkanı tarafından basın açıklaması okundu. Açıklamada "Bu topraklar Dersim, Maraş, Çorum, Sivas, Beyazıt, 1 Mayıs 77 Taksim, Gazi ve Roboski gibi onlarca katliama tanıklık etmiştir:

Sivas'ta 33 canımızı yakan bu yargıyı tanımamak hepimizin hakkıdır. Son 7 ayda KCK operasyonları ile 8 bin kişinin nedensiz tutuklandığı, Roboski'de 34 köylünün katledildiği, Urfa E tipi hapisanesinde 13 mahkumun yaşamını yitirdiği katliama, 4+4+4 eğitim sistemine, yapılan hiç bir haksızlığa karşı susmadık, susmayacağız. Sivas katliamında yaşamını yitiren insanlarımızı bir kez daha saygıyla anıyoruz, onların savunduğu değerleri ve mücadelelerini kendi mücadele anılarımızda yaşatacağımıza söz veriyoruz ve biliyoruz ki türküler yanmaz..." denildi.

Mücadele Birliği Platformu'nun da destek verdiği eylem, türkülerle sona erdi.

1 Temmuz Gültepe:

EGE Kars Dernekleri Federasyonu (EGE KARSFED) ve Gültepe Halkevi'nin örgütlediği eylem için saat 20.00'den itibaren Çınartepe Son Durak'ta toplanılmaya başlandı. 21.00 civarında KARSFED'in sloganlarla toplanma yerine gelmesinin ardından meşaleler yakılarak yürüyüşe geçildi. Eylem kısa sürede çevreden katılımlarla 200 kişiye ulaştı. Mahalle halkı balkonlara çıkarak ve alkışlayarak eylemi destekledi.

Coşku ve öfkenin hakim olduğu yü-

rüyüş boyunca “Kurutuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz!”, “Sivas’ın Işığı Sönmeyecek!”, “Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz!”, “Dün Maraş’ta Bugün Sivas’ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta!” sloganları atıldı.

Bir saat kadar süren yürüyüş, KARFED’in önünde son buldu. Burada Sivas’ta katledilenler şahsında devrim savaşçıları için saygı duruşu yapıldı ve kurumlar adına basın açıklaması okundu. Açıklamada Sivas katliamının sadece galeyana getirilmiş gerici bir grubun işi olmadığı ifade edilerek, planlı olduğu vurgulandı, 19 yıl boyunca katillerin kollandığı ifade edildi.

Eylem, basın metninin ardından bir şairin okuduğu şiirlerle son buldu.

1 Temmuz Güzeltepe:

Çiğli Pir Sultan Abdal Kültür Derneği ve Alevi Yol Kültür Derneği’nin düzenlediği anma etkinliğine Mücadele Birliği, BDSP, Hoşan Derneği, VARTODER’in yanı sıra kimi siyasi partiler ve demokratik kitle örgütleri de destek verdi.

Saat 20.00’de Çiğli Güzeltepe/Uğur Mumcu Parkı’nda toplanılmasının ardından başlayan yürüyüşte “Dün Maraş’ta, Bugün Sivas’ta, Çözüm Faşizme Karşı Savaşta” pankartın arkasında flamalar, Sivas’ta katledilenlerin resimleri ve meşaleler taşındı.

Yürüyüş boyunca sık sık ajitasyon konuşmaları yapılarak Sivas Katliamı’nın birkaç gerici yobazın işi olmadığı, devlet tarafından önceden planlanmış bir katliam olduğu gerçeği dile getirildi.

Oldukça coşkulu geçen yürüyüş boyunca Güzeltepelili emekçiler evlerden ve kahvehanelerden alkışlarla ve eyleme katılarak destek verdiler. Yürüyüş sürdükçe kitlenin sayısı sürekli arttı.

“Dün Maraş’ta, Bugün Sivas’ta, Çözüm Faşizme Karşı Savaşta!”, “Katil Devlet Hesap Verecek!”, “Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Hirimiz!”, “Sivas’ın Hesabı Sorulacak!”, “Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz!”, “Devletin Alevisi Olmayacağız” sloganları sıklıkla atılırken, ajitasyon konuşmaları da yürüyüş boyunca durmadı.

Kasaplar Meydanı’na gelindiğinde ilk önce basın açıklaması okundu. Açıklamada Sivas Katliamı’nın üzerinden 19 yıl

geçmesine rağmen katliamın sorumlularının, planlayanların hala yargılanmadığı ve zamanaşımı adı altında katillerin serbest bırakıldığı, yalnızca küçük bir grubun devleti aklamak adı altında kurban edildiği söylendi.

Ardından Sivas’ta katledilenler şahsında mücadelede yitirdiklerimiz adına saygı duruşu yapıldı ve Tekirdağ F Tipi Cezaevi’nden gelen mektup okundu. Sivas’ta katledilenlerin anıldığı mektupta Sivas’ın hesabını sorma çağrısı yer aldı.

Programda Alevi Yol Kültür Derneği’nin bağlama ekibi türkülerle müzik dinletisi verdi. Bağlama ekibinden sonra Alevi Yol Kültür Derneği’nin tiyatro ekibi “Ateş Çemberi” adlı oyununu sergiledi. Sivas Katliamı’nın canlandırıldığı oyun ilgiyle izlendikten Alevi Yol Kültür Derneği Semah Ekibi’nin semah gösterisiyle etkinlik son buldu.

Etkinliğin yapıldığı alana katliamla ilgili resim sergisi açıldı. Etkinlik saat 23.00’te sona erdi.

1 Temmuz Taksim:

Galatasaray Lisesi önünde toplanan kitle, “Sivas Şehitleri Ölümsüzdür” ve “Sivas’ta Yakan da Aklayan da Devlettir! Hesap Soracağız” pankartı ardında toplana

narak “Dün Maraş’ta Bugün Sivas’ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta”, “Sivas’ın Hesabı Sorulacak”, “Faşizme Karşı Omuz Omuza”, “Katil Devlet Hesap Verecek” ve “Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz” sloganları ile İstiklal Caddesi’ni inleterek Taksim’e yürüdüler.

Yol boyu devletin yaptığı katliamlar anımsatıldı, Sivas Katliamı davasının zamanaşımına uğraması protesto edildi. İş cinayetleri, Roboski katliamı ve “demokratikleşme” söylemlerine dair ajitasyon konuşmaları, alkış ve sloganlarla Taksim Tramvay Durağı’na gelen kitle, yine sloganlar eşliğinde basın açıklamasını okudu.

“Aradan geçen 19 sene içinde olayın üstünün örtülmesi için gereken her şey yapıldı. Ve nihayetinde 13 Mart 2012’de Sivas Davası düşürüldü. Vahşi katliamın ardından açılan göstermelik davadan tam da beklenildiği gibi bir zamanaşımı kararı çıktı. Böylece katliamcı devlet ve onun tetikçiliğini yapan dinci-gerici ve faşist gruplar, düzen yargısı tarafından alenen aklandı” diyerek başlayan açıklamada, “Sanıyorlar ki susacağız, sanıyorlar ki, hafızamız ve vicdanımız zaman karşısında yenik düşecek. Sanıyorlar ki onurumuzun, insanlığımızın ayaklar altına alınmasına izin vereceğiz. Ama yanılıyorlar. 2 Temmuz 1993’te Sivas’ta 35 canın devlet organizasyonu ile katledildiğini unutmadık” denildi.

“Asla unutmayacağız, asla affetmeyeceğiz” denilen açıklamada devletin halklar ve emekçiler üzerinde estirdiği baskı ve teröre örnekler vererek 12 Eylül’ü aratmayan saldırılar uygulandığını söyledi ve binlerce kişinin keyfi olarak yıllarca cezaevlerinde tutulduğuna değinildi.

Mücadele Birliği Platformu, BDSP, Devrimci Hareket, EHP, EÖC, PDD, TKP1920 ve Köz’ün düzenlediği eylem, sloganlarla sona erdi.

2 Temmuz İzmir:

Cumhuriyet Meydanı’nda saat 18.00’da toplanılmasıyla başlayan eylem Konak Sümerbank’a doğru yapılan yürüyüşle devam etti. Eylemi gerçekleştiren kitle Konak Sümerbank’a trafiği kapatarak 2.Kordon’dan yürümek istedi, ancak polis bunu engellemek için kitlenin önüne barikat kurdu. Bir süre sonra emekçilerin ve devrimcilerin kararlı tutumu ve baskı-

Sivas Katliamı

sıyla polis geri adım attı ve yolu açmak zorunda kaldı.

Alevi Bektaşî Federasyonu İzmir Bileşenleri'nin örgütlediği eyleme KESK, TMMOB, TÜMTİS, Ege Bölgesi Kars Demokrat Dernekler Federasyonu, İzmir Dersim Kültür ve Dayanışma Derneği, Partizan, BDSP, Halkların Demokratik Kongresi'nin çeşitli siyasal partiler ve demokratik kitle örgütleri katıldı. Mücadele Birliği Platformu, Alınteri, Demokratik Haklar Federasyonu, Devrimci Hareket ve Emek Özgürlük Cephesi'nin tek bir pankart arkasında beraber katıldıkları eylemde en önde "Madımak Yanıyor-Unutmadık, Unutturmayacağız" yazılı ve Sivas'ta ölümsüzleşenlerin fotoğraflarının olduğu bir pankart açıldı. Arkasında Alevi Bektaşî Federasyonu İzmir Bileşenleri pankartı vardı. Geçen yıllara göre katılım yüksekti. Emekçilerin öfkeli ve coşkulu olduğu dikkatlerden kaçmadı.

Mücadele Birliği Platformu, Alınteri, DHF, Devrimci Hareket ve EÖC "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta" yazılı bir pankartla katıldı. Eylem boyunca "Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta", "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Sivas'ın Işığı Sönmeyecek", "Sivas'ı Unutma, Unutturma", "Dersim'i, Gazi'yi, Çorum'u, Roboski'yi, Sivas'ı - Unutmadık" sloganları sık sık atıldı. Konak Sümerbank'a varılmasıyla öncelikle saygı duruşunda bulunuldu, ardından basın açıklaması okundu.

Açıklamada katliamın -tıpkı Koçgiri, Dersim, Newala Kasaba, Maraş, Roboski gibi devletin planlı bir işi olduğu, halkların birlikteliğine, insanlığa yönelik bir saldırı olduğuna vurgu yapılırken "E-şit Yurttaşlık Talebi" dile getirildi. Son dönemdeki baskılara, ev işaretlemlerine değinildikten sonra Sivas'ın unutulmayacağı, unutturulmayacağı haykırıldı. Açıklamanın ardından eylem sona erdi.

2 Temmuz Sarıgazi:

Sivas'a gidemeyen bir çok işçi ve emekçi, Sarıgazi'de yapılan anma yürüyüşüne katıldı.

Saat 19.30'da Sarıgazi Vatan İlköğretim Okulu önünde toplanılarak başlayan yürüyüşte Mücadele Birliği Platformu "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta" pankartı, kızıl bayrakları ve önlükleriyle katıldı.

Yürüyüşte Sivas Yıldızeli Yusufoglan Köyü Gençliği ve "Türküler Yanmaz Pir Sultanlar Ölmez" yazılı bir pankartla Sivas'ta yitirilen aydın ve sanatçıların resimlerini taşıdı. Genci, yaşlısı, kadını, erkeği, işçisi öğrencisiyle Vatan İlköğretim Okulu önünde toplanan kitle yürüyüş boyunca "Türküler Yanmaz Pir Sultanlar Ölmez", "Sivas'ın Katili Faşist Devlettir", "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta", "Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz", "Yaşasın Halkların Mücadele Birliği", "Emekçiler Birleşin Devrim İçin Savaşın", "Dersim, Sivas Koçgiri Unutulmaz Hiçbiri", "Pir Sultanlar Burada Faşistler Nerede/AKP Nerede", "Sivas'ta Yakanlar AKP'yi Kuranlar", "Sivas'ı U-

nutma Unutturma", "Sivas'ın Hesabı Devrimle Sorulacak", "Sivas Şehitleri Ölümsüzdür" sloganları attı.

Yürüyüş boyunca sık sık Sivas'ta yitirilen aydın ve sanatçıların adları sayılarak "Burada", "Yaşıyor" denildi. Ayrıca Dersim, Koçgiri, Maraş, Sivas, Gazi Mahallesi, Roboski katliamları hatırlatılarak "Unutmadık, Unutturmayacağız" sloganları atıldı. Demokrasi Caddesi boyunca yürüyen halk, Eski Ankara yolunu trafiğe kapatarak bir süre sloganlarına devam etti. Ardından Sarıgazi Cemevi önüne devam edilerek burada basın açıklaması yapıldı.

Basın açıklamasını Sarıgazi işçi ve emekçileri adına Sami Tunca okudu. Sivas Katliamının 19.yılında faşist devletin mahkemelerinin göstermelik bir davayla insanları oyaladığına değinilerek, TC devletin mahkemelerinden "adalet" bekleyenlerin bir kez daha hüsrana uğradıkları ifade edildi.

Kimilerinin mahkemeleri adım adım izlerken, kimilerinin "ceza vermezler ama" diyerek beklentisini sürdürdüğü sonuçta katliamı yaptıranlarla katliamı yapanları saklayanların ve "aklayanların" hep aynı olduklarına vurgu yapılarak devletin "derin"inin vb. olmadığı "derini"inin de sığınım da hep aynı olduğunun nihayet anlaşıldığı ifade edildi.

Ordusu, polisi, hükümeti, mahkemeleriyle devletin faşist bir yapıya sahip olduğu ve egemen sınıfın baskı ve zor aygıtından başka bir şey olmadığı ve egemen sınıfın egemenliğini sürdürebilmek için açık terörist diktatörlüğe başvurduğu belirtildi.

"Faşist devlet Sivas'ta 35 canımızı yakarken asıl amacı gelişen devrimi engellemektir" denilerek, devletin kuruluşundan

bugüne ne zaman varlığını tehlikede görmüşse işçi sınıfı ve emekçi halklara karşı en acımasız en vahşi yöntemlerle saldırmaktan geri durmadığı, bunun en son örneğinin ise Roboski katliamı olduğu ifade edildi.

Bu topraklar üzerinde egemenlerin zulümleri ve katliamlarının bitmek bilmediği Pir Sultanlardan Bedreddinlere, Mustafa Suphilerden Deniz

Gezmişlere, Maraş'tan Çorum'a, Sivas'tan Roboski'ye kadar devletin yaptığı katliamların bu torakları tam anlamıyla kan gölüne çevirdiği hatırlatılarak zaman zaman gündeme getirilen "toplumsal mutabakat" söylemlerinin hiçbir değerinin olmadığına, su üzerine yazılan yazılar gibi silinip gitmeye mahkum olduğuna vurgu yapıldı

"Artık sol yanağımıza vuranlara sağ yanağımızı çevirmenin 'kalsın benim devam divana kalsın' demenin zamanı değil. Bugün yapılması gereken dünyada esen devrim rüzgarlarına bütün kapılarımızı sonuna kadar açmaktır" denilerek devrimin uzak bir geleceğin sorunu değil, güçlü yürek atışları kadar yakınımızda olduğu ifade edildi. "Bugün devrimi hissedemeyenler, yüreklerini yitirmiş olanlardır" denilen açıklamada Deniz Gezmiş'in "Devrim ya ruhumuzdadır ya da hiçbir yerde" sözü hatırlatıldı.

Bugün birikmiş olan sorunların temelinde kapitalist sömürü sisteminin yattığı bunun çözümünün ise devrimde ve sosyalizmde olduğu belirtildi.

"Yeter ki sizler nasırlı ellerini toprağa dayayıp ayağa kalkın ve ARTIK YETER deyin, yeter ki siz örgütlenin ve kendinizi özgürleştirin. Yeter ki siz el ele verin ve 'Bir gülüşün ateşiyle yakmasını biliriz / ölümün önünde sigarımızı' deyin ve yeni bir dünyayı kendi ellerinizle kurmaya cesaret edin" denilerek tüm işçi ve emekçiler, kadınlar, gençler hep birlikte mücadele etmeye çağrıldı.

Basın açıklaması "Biz sizi bir olmaya, iri olmaya, diri olmaya çağırıyoruz. Biz sizi düşlerinizi gerçekleştirmeye, devrim yapmaya, özgürleşmeye çağırıyoruz" denilerek bitirildi.

Sarıgazi halkından Alevi dedesi Kasım Ülker ise "Sivas'ta yitirdiğimiz canları anmak, zalimin zulmüne karşı durmak için buradayız. Sizler zalimin zulmüne baş eğmeyenlersiniz, bizler zalimlerle cennette olmaktansa, zulme karşı durup cehennemden bir köşesinde olmayı seçenleriz" diyerek Alevilerin her türlü haksızlığın, zulmün karşısında yer alan bir inanışa sahip olduğunu belirtti. Sivas'ta yanarak yitirilen 35 aydın ve sanatçıyı andı. Ülker

sözlerini "Sizler zulme karşı yumruğunu havaya kaldıranlar olarak var olduğumuz sürece zulme karşı durdukça insanlığın yolu aydınlanacaktır. Yolunuz ışıklı aydınlık olsun. Yok olsun zulüm varolsun insanlık.. Selam olsun Sivas şehitlerine, selam olsun zulme karşı duranlara" diyerek tamamladı.

Eyleme Tokat Yağmurlu Kasabası Gençlik Kolları, Tokat Keçeci Köyü Gençliği, Dersimli Gençler, Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB), Devrimci İşçi Komiteleri (DİK), Emekçi Kadınlar (EKA), Devrimci Emekçi Komiteleri katılarak destek verdi. Yürüyüş boyunca çevreden korteje katılanlar ve alkışlarla sloganlarla destek verenler oldu.

2 Temmuz Sivas:

Katliamın 19. yılında Alevi Bektaşî Federasyon'u, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Dersim Dernekler Federasyonu ve Mücadele Birliği Platformu, KESK, BDP, DHF, Partizan, Devrimci Alevi Komiteleri, birçok alevi derneği, devrimci kurum, sabah saat 11.'de başlayan anma yürüyüşüne katıldı. Katliamı protesto etmek için değişik illerden ve yurtdışından binlerce kişi Sivas'a aktı.

Sivas girişinde araçları durduran polis otobüslerde aramalar yaptı, kimlikleri toplayarak GBT kontrolü yaptı.

Sabah erken saatlerinde Ali Baba Mahallesi Cemevi önünde buluşan kitle, saatler 11.00'e gelirken, kortej oluşturan kitle, Madımak Oteli önüne doğru yürüyüşe geçti.

Katledilen aydın ve sanatçıların aileleri, ellerinde onların fotoğrafları ile yürüyüşün en önünde yer aldılar. Yürüyüşe

Pınar Aydınlar, Tolga Sağ, Ferhat Tunç, Grup Munzur, Mustafa Özarlan, Erdal Erzincan'ın da aralarında olduğu çok sayıda sanatçı katıldı.

Ali Baba Mahallesi'nden başlayan yürüyüşte, Sivas İl Özel idaresi önünde kurulan arama noktalarında gerginlik çıktı. Polis, bayrak ve pankarta kullanılan tahta sopaları eylemcilerin elinden alınmak istedi. Mücadele Birliği Platformu'nun girişinde ve Devrimci Alevi Komiteleri'nden sopaların

çıkartılmak istenmesi karşısında kitlenin kararlı duruşu polise geri adım attırdı.

Mücadele Birliği Platformu eyleme "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta" pankartıyla katıldı. "Faşizm'i Döktüğü Kanda Boğacağız", "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizm'e Karşı Savaş'ta", "Aleviler Birleşin Devrim İçin Savaşın", "Faşizme Karşı Silah Başına" sloganları atıldı.

Yürüyüş halindeki kitlenin önü çevik kuvvet ekipleri, panzer ve akrepler tarafından kesildi. Tertip komitesinin valiyle görüşmesi için kitle bekletildi. Bekleme uzadıkça öfke arttı. Sık sık "Katil Devlet Hesap Verecek", "Davamız Mahşere Kalmayacak", "Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaş'ta" sloganları atıldı. Eylem sırasında yaşlıların çokluğu dikkat çekti.

Tertip Komitesinin valilikle yaptığı görüşmeden sonra çevik kuvvet ve panzer kitle önündeki barikatı açtı, kitle madımak oteline önüne öfkeyle hızla aktı. Madımak Oteli önüne barikat kuran polis sadece ölenlerin ailelerine izin verdi. Burada otelin önüne karanfiller bırakıldı.

BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, BDP Urfa Milletvekili İbrahim Binici, BDP Muş Milletvekili Demir Çelik ve bir çok siyasi parti temsilcisi, aydın ve sanatçı eyleme katıldı.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Genel Başkanı Kemal Bülbül, Avrupa Alevi Bektaşî Federasyonu Genel Başkanı Turgut Eker, katliamda yaşamını yitirenlerin aileleri adına Hüseyin Karababa'nın yaptıkları konuşmalardan sonra anma yürüyüşü sloganlarla sona erdi. □

DENİZ, YUSUF, HÜSEYİN'İ ANANLARA TUTUKLAMA TEHDİDİ

Antep'te Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan'ın idam edilişlerinin 40. yılında onları anmak için "Denizleşenlerimizle Yürüyoruz" adıyla düzenlenen mitinge katılanlar hakkında soruşturma başlatılarak, tutuklanmakla tehdit edildi.

Antep'te 6 Mayıs 2012 tarihinde THKO savaşçıları Deniz Gezmiş Yusuf Aslan, Hüseyin İnan'ı anmak üzere Kırkayak Parkı'nda yürüyüş ve miting düzenlenmişti. Erdoğan'ın gelişi, Hıdırellez Kermesi ve futbol maçı bahane edilerek miting engellenmeye çalışılmış, fakat yüzlerce kişi miting alanında Denizler için bir araya gelmişti.

Antep savcılığı, yürüyüşe ve mitinge katılanlar hakkında hemen soruşturma başlattı. 18 Haziran tarihinden itibaren Antep Emniyeti tarafından ifadeye çağrılmak üzere bir çok kişi arandı ve aranmaya devam ediyor. İfade vermek üzere emniyet birimine çağrılanlara eylem haricinde de sorular sorularak, tutuklama tehdidinde bulunuluyor ve psikolojik baskı uygulanarak sindirilmeye çalışılıyor.

Emniyete çağrılanlar ifade vermek istemediklerini ve savcılıkta ifade vereceklerini söylediklerinde "Ya burada susarsınız ya da burada konuşursunuz, savcılık sizi kabul etmiyor. Siz savcılığa gitmek istesenez de savcılık sizi kabul etmeyecek ve tutuklama talebiyle mahkemeye sevk edecek" sözleriyle tehdit ediliyorlar. Miting hakkında ifade vermek istemeyen ve konuşmama hakkını kullananlar üzerinde psikolojik baskı kurulmaya çalışılıyor.

İfadeye çağrılanlar "Bizlerin söyleyeceği tek söz, ne tehditler, ne baskılar ne gözaltılar ne de tutuklamalar bizi yıldıramayacak. Denizleri anmak onurdur" diyorlar.

Emeğe Ezgi'ye de Denizleri Anma Soruşturması

Emeğe Ezgi üyeleri hakkında da 6 Mayıs günü yapılan Anma Mitingi'ne katıldıkları için Antep Savcılığı tarafından soruşturma başlatıldı.

"6 Mayıs Pazar günü Antep'te gerçekleştirilen Deniz GEZMİŞ, Yusuf ASLAN ve Hüseyin İNAN'ı anmak için düzenlenen mitingde yer aldığımız için grup üyelerimiz hakkında soruşturma başlatıldı" diye açıklama yapan Grup üyeleri, "Emeğe Ezgi bulunduğu her platformda Adım Deniz, Adım Yusuf, Adım Hüseyin demeye devam edecektir. Umudumuz Kavgada, Kavgamız Sanatımızla" dedi. □

REDHACK TÜRK DIŞIŞLERİ'NİN BELGELERİNİ ELE GEÇİRDİ!

RedHack, Türk Dışişleri'nin belgelerini ele geçirdiğini ve gün içinde belgeleri yayımlayacağını duyurdu. 2 Temmuz günü geç saatlerde önemli bir eylem yaptıklarını ve ilerleyen saatlerde açıklayacaklarını duyuran Kızıl Hackerlar, kısa süre önce Dışişleri'nin belgelerini ele geçirdiklerini ilan ettiler. Aşağıda grubun yaptıkları açıklamayı yayımlıyoruz:

"Emperyalizmin Ortadoğu Projeleri kapsamında dünün dost ülkeleri hızla savaşa sürüklenmekte, suni savaş senaryolarıyla halkımız savaş psikolojisine sokulmakta, milliyetçi duygular körüklenerek kardeş halklara düşmanlık besletilmeye çalışılmaktadır. Kendi ülkesindeki savaşı çözemeyenler nedense başka ülkelerin sorunlarına eğilir olmuş, onların iç işlerine karışmayı 'büyük devlet' olmanın gerekliliği olarak görmüşler. Fakat unuttukları birşey var: 'Bu tiyatrodaki doğduk diye bu tiyatrodaki yaşamak zorunda değiliz' diyen insanlar da var bu dünyada ve sizin bu oyununuza çomak sokmaktan büyük zevk duyacaksınız. Sizler dışişleri politikasını başka ülkelerin 'iç işlerine' karışmak ve emperyalist devletler için 'şirin' gözükmek için 'kabadayılık' olarak algıyorsunuz ve bizleri savaşa sürüyorsunuz! Çok savaş istiyorsanız bırakın meclisi, giyin postallarınızı ve savaşın. Sizleri çoğunluk seçti diye sizler için ölmek mi zorundayız arkadaşım? Sizler kendinizden küçük devletlerle ego tatmin edeceksiniz diye canımızı mı vereceğiz yani? Yok öyle dava..

Sana gelince bay Ahmet Davutoğlu, İçişleri Bakanına takla attır-
mıştık ama bu defa sana daha büyük bir takla attıracağız! Dışişleri portalındaki tüm belge ve bilgileri aldık, hepsini açıklayacağız! Açıklayacağımız belgeler sizlerin aslında ne kadar güçsüz olduğunuzu ve kabadayılığımızın ise balondan ibaret olduğunu kanıtlayacak. Eh zaten bir uçak düşünce havanız batmamış mıydı? Siz hava atacaksınız diye gencecik insanlar orda burda canını veriyor.

ABD çıkarlarına hizmet eden bu devletin yürüttüğü hiç bir savaş ne benim ne de ezilen halkların savaşlarıdır.. Kendi davamız ve gündemlerimiz için savaşaacağız, kimsenin piyonu olmayacağız, kimsenin kirli emelleri için canımızı vermeyeceğiz!

Bizim Dışişleri Bakanı emperyalizmin kapısında nöbet duracağına, Malatya'da iktidarın namusunun ortasına dikilen füze rampası ile uğraşın..

Pensilvanya merkezli ve cemaat güdümlü Dışişleri politikasını bırakmadığınız surece ensenizde olacağız!

Anneleri ağlatan, 'kirlili savaş' politikasına son!

'Savaşı kim istiyorsa' o gitsin..

Dünyanın tüm ezilen, emperyalizmin 'kan içme' temelli politikasına karşı birleşiniz!

Yağma yok ARTIK RedHack var!

Bu eylemimizi iktidardakilerin unutturma çabalarına inat, Sivas Katliamı'nda yitirdiğimiz canlara armağan ediyoruz! Suni gündemlerle unutturulmaya çalışılan Madımak'ı unutturmaya çalışanların her sene burnunun dibini hackleyerek unutturmayacağımızı göstereceğiz! Sivas katliamı'nı zaman aşımı diye rafa kaldıranlar, Sivas katliamını meşru görenlerdir. Bu durum katliamın halen sürdüğünü kanıttır. Zaten RedHack'e atanan özel yetkili savcının Sivas davasını rafa kaldıran savcı ile aynı olması bizler için hiç de şaşırtıcı olmadı.

Ayrıca yine bu eylemimizi Suriye ve Türkiyeli halklara armağan ediyor, eylemimizin halkların kardeşliğine bir tuğla olmasını diliyoruz!

Sitede ele geçirdiğimiz belgeleri bugün itibarıyla ilerleyen saatlerde açıklayacağız! #RedHackAilesi ni selamlarız!

Halk için Hack! 1977'den bu yana..

Kaynak: <http://www.zone-h.org/mirror/id/17997355>"

9 ÇOCUK 18 YILDIR BABALARINI ARIYOR!

Cumartesi Anneleri/Kayıp yakınları, eylemlerinin 379. haftasında kayıplar mücadelesinde yer alan Baba Ocak'a ve 1994 yılında Lice'de gözaltında kaybedilen Mehmet Can Aysin'in dosyasına yer verdi.

Her hafta olduğu gibi Galatasaray Meydanı'nda bir araya gelen Cumartesi Anneleri ve kayıp yakınları adına Leman Yurtsever, bu hafta yıllarca kayıpların bulunması ve sorumlularının yargılanması için mücadele veren Baba Ocak'ı anmak istediklerini belirtti, "Biz hala senin bıraktığın yerdeyiz" dedi.

1995 yılında gözaltına kaybedilen Hasan Ocak'ın kızkardeşi Maside Ocak ise babasının Hasan Ocak'ın gözaltında kaybedildiği günlerde hep mücadele ettiğini, dimdik ayakta durarak Hasan Ocak'ın cenazesinde de "Bu Hasan'ın düğünüdür" dediğini hatırlattı.

Hasan Ocak'ın cenaze töreni için "Babam binlerce kişinin katılımıyla Hasan Ocak'ın düğünü yaptı" diyen Maside Ocak, kayıpların bulunması için mücadele veren ve şu an hayatta olmayan anne ve babaları da anarak "Sadece babamı değil bu meydanlarda yan yana durduğumuz bir çok insanı, Gülizar teyzeyi, Ramazan amcağı ve adını şu an sayamadığım kayıplar mücadelesindeki tüm annelerimiz, babalarımızı ve yol arkadaşlarımızı da saygıyla anıyorum" dedi.

Ardından söz alan Rıdvan Karakoç'un ağabeyi Hasan Karakoç ise konuşmasına Baba Ocak'ı anarak başladı. İnsan Hakları Derneği Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyon adına ise Mine Mezali, bu hafta 8 Mayıs 1994 tarihinde Lice'ye bağlı Mizag

(Kılıç) köyü ve çevresinde yapılan operasyon sırasında gözaltına alınarak kaybedilen Mehmet Can Aysin'in akıbetini sormak için burada olduklarını belirtti.

1994 yılında köy halkını bir araya toplayıp evleri yakan askerlerin köyde bulunan bütün erkekleri gözaltına alıp 6-7 saat yürüttükten sonra Lice Jandarma Komutanlığı'na götürdüğünü, 2 gün sonra ise 8 köylü dışında diğerlerinin serbest bırakıldığını, gözaltında tutulan 7'sinin daha sonra ser-

best bırakıldığını, fakat Mehmet Can Aysin'in gözaltına alındığının inkar edildiğini, ailesinin Diyarbakır DGM Savcılığı'na başvurduğunda ise dilekçenin alınmadığını aktaran Mezali, ailenin Lice Savcılığı'na, OHAL Valiliği'ne, Diyarbakır Valiliği'ne, TBMM İnsan Hakları Komisyonu'na başvurular yapmasına rağmen bunlardan hiçbir sonuç alamadığını belirterek "Oğlu asker-
deyken askeri taburda kaybedilen 45 yaşındaki 9 çocuk babası Mehmet Can Aysin'den bir daha haber alınamadı" dedi.

İç hukuku bir türlü harekete geçiremeyen Aysin ailesinin 24 Şubat 2002 yılında AİHM'e başvuruda bulunulduğunu belirten Mezali, "Halime Aysin yıllardır eşini, 9 çocuk ise babalarını arıyor ve 'Gözyaşımızı akıtacak bir mezar taşımız olsun' diyerek mücadele ediyor" dedi.

Kendi yönettiği topraklarda kayıp ailelerine yaşatılan zulüm karşısında susan Başbakanın "Zulme ortak olmayın" söylemiyle Suriye için küresel vicdan çağrısı yaptığını hatırlatan Mezali, "Kayıp ailelerine yaşattığı zulüm karşısında başbakanı kaybedenlerin yanında durmaktan vazgeçemeye çağırıyoruz" dedi. □

HEY TEKSTİL İŞÇİLERİ 127. GÜNÜNDE

HEY Tekstil işçileri eylemlerinin 127. gününde yine AKP İl Başkanlığı önündeydiler. 28 Haziran günü AKP önüne yürüyen işçiler, oturma eylemi yaptılar ve haklarını almak için her yolu deneyeceklerini söylediler.

İşçiler, işten atılma ve eylem süreçlerini yeniden anlatıktan sonra, patronlarından Süreyya Bektaş'ın tutuklandığını ve haklarını alabilmek için muhatap alabilecekleri patronları olmadığını söyleyen Hey Tekstil işçileri, konunun muhatabının iktidar partisi AKP olduğunu söylediler.

Bir grup işçi ve avukatları AKP il başkan yardımcısı ile görüştüğünden sonra işçiler fabrika önündeki çadırlarına döndüler. □

“ÖZENSİZ ÇALIŞMA”YA HAKARET DAVASI

1 Kasım günü Ankara’da bir operasyonla gözaltına alınan Cihangir Öz’e, Ankara savcılığı tarafından savunmasında “bunu yalnızca iddia makamının özensiz çalıştığını belirtmek için dile getiriyorum” sözleri, “hakaret” olarak görüldü ve “görevli memura hakaret”ten suç duyurusunda bulunuldu.

1 Kasım sabahı eşzamanlı olarak Ankara’da birçok Mücadele Birliği okurunun evleri basılmış; 5 örgüte birden üye olmakla suçlanan üniversite öğrencisi Yusufcan Yıldırım’ın annesi Melek Yıldırım, BES üyesi işyeri temsilcisi Ahmet Turan, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğrencisi Cihangir Öz, yine üniversite öğrencisi Akdemir Gedik ve Mart Kültür Sanat Derneği üyelerinden olan Eskişehir’de üniversite öğrencileri Onur Tıraş, Çağlar Bülbül, Hatay’da öğrenci Nilgün Bostancı sabah saatlerinde evleri basılarak gözaltına alınmışlardı.

Ev aramalarında Komünist Manifesto, çok sayıda cd ve bilgisayar harddisklere ve flashbellek gibi “delil”lere el konulmuştu. Bu aramalarda Terörle Mücadele Şubesi ekipleri Melek Yıldırım’ın çantasına cdler koyup, bu cdler arama sırasında çıkmış gibi işlem yapmaya çalışmışlardı.

Aradan geçen altı ay sonunda Ahmet Turan, Cihangir Öz ve Akdemir Gedik’e, ki-

şi başına 30 yıla varan ceza istemiyle dava açıldı. Hem de Can Yücel’in şiirleri, Deniz Gezmiş’in fotoğrafları, su faturaları, Marx, Engels ve Lenin kitapları “delil” olarak gösterilmiş; “15 Mayıs’ta TMMOB’un mitingine katılmak”, “ODTÜ Başkaldırıyoruz eyleminden dava açılan öğrencilere destek olmak için adliye önünde basın açıklaması yapmak”, “8 Ekim’de KESK, DİSK, TMMOB ve TTB’nin sokak meclisi eylemine katılmak” gerekçe olarak gösterilmiştir. 31 Mayıs 2012’de ise 12. Ağır Ceza Mahkemesi’nde davanın ilk duruşması görülmüştü.

Bu duruşmanın ardından, Cihangir Öz hakkında duruşmada yaptığı savunmadan ötürü duruşma savcısı tarafından suç duyurusunda bulunuldu. Suç duyurusu metninde ise “...sanıklar hakkında yapılan yargılama sırasında sanıklardan Cihangir Öz’ün duruşmada tamamına yakını tekrar ettiği ekli yazılı savunma dilekçesinde iddianameyi hazırlayan Cumhuriyet Savcısına yönelik hakaret içeren görevi ihmal ve görevi kötüye kullanma suçlamaları içerdiği, şüpheli Cihangir ÖZ hakkında görevli memura hakaret suçundan gereği ve takdir ifası konusu bilgilerinize arz olunur” denmektedir.

Cihangir Öz’ün yazılı savunmasında ise “görevli memura hakaret” içeren yerlerin

altı çizilmiştir. Mücadele Birliği Dergisini bulundurmaya örgüt üyeliği ile ilişkilendiren savcının bu iddiasına karşın yapılan açıklamaların ardından söylenen “hiçbir yoruma gerek yok sanırım, iddia komiktir, çelişkilidir ve uydurmadır” söylemi; iddianamenin bir sayfasında Mart Kültür Sanat ve Düşünce Derneği’nin üyesi öteki sayfasında kurucu üyesi olduğu iddiasına karşın söylenen sözlerin sonunda “bunu yalnızca iddia makamının özensiz çalıştığını belirtmek için dile getiriyorum” ifadesi; dernekler masasında kaydı bulunmayan, hayatta karşılığı olmayan bir dernekten söz edip bu derneğin olmadığı halde basılması ve çıkan yayınlara el konulması ile ilgili söylenen “iddianamenin akıllara durgunluk veren yerlerinden biri daha. Bu olay iddia makamını altı aylık titiz çalışmasının, yoğun değerlendirmesinin ve onca yorgunluğunun nişanesidir. bu iddianamenin nasıl bir komedi olduğunun kanıtıdır. neredeyse yarısının gereksiz, özsezişel ve niyet okuma mantığına dayandığının göstergesidir” sözleri ve buna benzer ifadeler, duruşma savcısında “hakaret” olarak algılanmış ve Cihangir Öz hakkında mahkemede savunmasından ötürü “görevli memura hakaret”ten suç duyurusunda bulunulmuştur. □

DEVİNİM OYUNCULARI AYSUN İÇİN SAHNEDEYDİ

Ayışığı Sanat Merkezi’nde çalışmalarını sürdüren Devinin Tiyatro Atölyesi oyuncuları hazırladıkları “Itza’nın Doğuşu” adlı oyunu 26 Haziran Salı günü Göztepe Halis Kurtça Kültür Merkezi’nde gösterime sundu.

İşten atılan bir kadın tekstil işçisinin işini geri alabil-

mek için mücadelesiyle başlayan oyun, geri dönüşler üzerinden kadınların yaşamı ve mücadelesini ele alıyor. Bir taraftan işçi Leyla’nın mücadelesini izlerken, bir taraftan da kadınların mücadelesini tarihten örneklerle izleme fırsatı buluyoruz. Süreklilik ve kopuş sarmalında geçmiş-gelecek ilişkisini görüyoruz.

Daha önce ölüm orucu savaçısı Sibel Sürücü anısına 22 Nisan’da Su Gösteri Merkezi’nde sahneledikleri oyunu, bu defa 26 Haziran 2001’de Ölüm Orucu eyleminde ölümsüzleşen Aysun Bozdoğan’a ithaf ederek oynadılar. □

EĞİTİM-SEN 2. YILSONU ŞENLİĞİ

KESK'e bağlı Eğitim-Sen emekçileri, eğitim yılının sona ermesiyle birlikte yılsonu şenliği düzenledi. Şenliğe, Eğitim Sen yöneticileri ve üyeleri, kurum temsilcileri, eylemlerinin 110. gününde olan TEDAŞ işçileri ve yüzlerce kişi katıldı.

Şenlik 19 Haziran Salı günü saat 19.30'da Doğal Park Amfi Tiyatro'da başladı. İlk olarak sahneye Eğitim-Sen şube başkanı Kamuran Karaca çıktı. Konuşmasında 4+4+4 eğitim sistemini eleştirerek, eğitimcilerin ve emekçilerin AKP hükümeti döneminde baskı, sürgün, soruşturma ve tutuklamalarla karşı karşıya bırakıldığını vurguladı. Konuşmanın ardından sahneye Eğitim-Sen halk oyunları ekibi çıktı. Diyarbakır yöresine ait halk oyunlarını sergilediler. Şenlikte KESK Kadın korusu ve Karadeniz müziği topluluğu da sahne aldı. Daha sonra sahneye Antep Ayışığı Sanat Merkezi tiyatro atölyesinden bir kişi Nazım Hikmet'in "Onlar Ki" isimli şiirini dramatize etti.

Şenlikte son olarak Emeğe Ezgi sahne aldı. Emeğe Ezgi konserine başlamadan önce, Antep TMSH polisleri tarafından bir gün önce telefonla arandıklarını ve 6 Mayıs'ta Denizleri anmak için Antep'te yapılan mitinge katıldıkları için "suçu ve suçluyu öv-

dükleri" gerekçesiyle ifadelerinin alınması gerektiğini söylediler. Bu baskıların gruplarını yıldıramayacaklarını belirterek ilk olarak "Adım Deniz" marşını okuyacaklarını "suçu ve suçluyu övmeye" devam edeceklerini söyleyerek, etkinliğe katılan herkesi marşı birlikte söyleyerek bu "suça" ortak olmaya çağırdı.

"Adım Deniz" isimli yeni çıkardıkları albümlerinden ve halk ezgilerinden oluşan repertuarlarıyla ilgi toplayan grup, dinletisine halaylarla ve marşlarla devam etti. Özellikle farklı etnik dillerde seslendirdikleri türküler dinleyicilerden büyük beğeni topladı. Etkinliğin sonunda dinleyicilerden gelen yoğun istek üzerine "Adım Deniz" marşı tekrar söylendi. Alkışlarla ve sloganlarla konser sona erdi. Konser sırasında "Tedaş İşçisi Yalnız Değildir", "İşçiler Birleşin Devrim İçin Savaşın", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür" sloganları atıldı.

Sahnenin hemen yanında kurduğumuz stant ile Emeğe Ezgi'nin albüm tanıtım ve dağıtım yapıldı.

Adana Ayışığı Sanat Merkezi

EMEĞE EZGİ TEDAŞ İŞÇİLERİ İLE BİRLİKTE

İşçi ve emekçilerin sermayeye karşı eylemleri birçok alanda devam ederken, devrimci sanatçıların onlarla birlikte yürüttükleri mücadele de sürüyor.

İşçi sınıfının kavgasının ve yeni bir dünya isteminin seslendiricisi olma iddiasında olduklarını belirten Emeğe Ezgi, Adana'da gerçekleşecek olan konser öncesi eylemdeki TEDAŞ işçilerini ziyaret etti.

İşçiler, eylemlerinin nasıl başladığı, hangi süreçlerden geçtiği ve hedeflerinin ne olduğu üzerine bilgiler verdikten sonra, Emeğe Ezgi de bu mücadelenin sadece TEDAŞ işçilerine ait olmadığını ve her zaman kendilerinin yanında olacaklarını belirterek, işçilerle beraber marşlar söylediler.

Ertesi gün Doğal Park Açık hava Tiyatrosu'nda gerçekleştirilen konserde de TEDAŞ işçileri ve Emeğe Ezgi yine birlikteydi. Etkinlik başlamadan hemen önce salona sloganlarla giren eylemci işçiler sahnedeki türkülerle selamlandığında salondaki coşku daha da arttı. Adım Deniz marşının hep birlikte söylenmesinin sonrasında etkinlik, TEDAŞ işçilerinin zafer işaretleriyle bitirildi. □

AYSUN BOZDOĞAN İZMİR'DE ANILDI

19 Aralık 2000'de 20 ayı zindanda gerçekleştirilen katliam sonucu 28 devrim savaşçısı ölümsüzleşmişti. Yapılan katliamın ardından, devrimci tutsaklar bedenlerini ölüm oruçlarına yatırarak devlete diz çökmeyeceklerini gösterdiler. Aysun Bozdoğan 26 Haziran 2001'de bu kavgada devraldığı bayrağı yoldaşlarına bırakarak, Ölüm Orucu'nun 183. gününde ölümsüzleşti.

Güneşe uğurlanışının 11. yılında Aysun Bozdoğan, bir yürüyüş ve basın açıklamasıyla İzmir'de anıldı. 26 Haziran Salı günü saat 18.30'da Konak Pier önünden eski Sümerbank'a sloganlarla ve ajitasyon konuşmalarıyla yüründü. Yürüyüş sırasında "Aysun Bozdoğan Ölümsüzdür/Mücadele Birliği" pankartı açılırken "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür", "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Yaşasın Devrim ve Sosyalizm", "Aysun Yoldaş Ölümsüzdür", "Aysun Yoldaş Yaşıyor Savaşıyor", "Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan, Mahir Çayan, İbrahim Kaypakkaya, Mazlum Doğan/Yaşıyor", "Yaşasın Devrimci Dayanışma", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "Fabrikalar Tarlalar

Siyasi İktidar Her şey Emeğin Olacak" sloganları atıldı.

Sümerbank önüne gelindiğinde Aysun Bozdoğan nezdinde tüm devrim ve sosyalizm savaşçıları adına saygı duruşu yapıldı ve Mücadele Birliği adına basın açıklaması okundu.

Yapılan açıklamada 19 Aralık Katliamına değinilirken, Aysun Bozdoğan'ın yaşamı ve mücadelesi de anlatıldı. Devletin saldırılarının 19 Aralık'ta ve sonraki süreçte sadece devrimci-komünistlere yönelik değil; bütün ezilen halklara, işçilere, emekçilere, öğrencilere, emekçi kadınlara da yönelik olduğunun altı çizildi.

Basın açıklamasının ardından Dört Ateşten Gün Dört Ölüm-den Gece şiirinden, Aysun Bozdoğan'ı anlatan bölüm okundu ve marşlarla yürüyüşe geçilerek eylem belli bir yere kadar devam etti.

Basın açıklamasına BDSP, Partizan, Taşeron Karşı İşçi Dayanışma Derneği destek verdi.

Mücadele Birliği/İzmir

DENİZ İSYAN DEVRİM

Türkiye ve Kürdistan halkları, emekçileri, on yıllardır yaşadıkları baskıya, sömürüye başkaldırıyor. Kürt halkı, yoksul Aleviler, öğrenciler, kadınlar, işçiler, kamu emekçileri dört bir yanda isyan ve ayaklanma içindeler. Maruz kaldıkları hiçbir baskı, tutuklama, katledilmeler onları yıldırıyor. Her seferinde daha güçlü olarak ayağa kalkıyorlar.

Halkların Deniz olup 1 Mayıs'ta, 6 Mayıs'ta, Sivas anmalarında, Kürt halkına yapılan her saldırıda nasıl meydanlara aktığını dost da düşman da gördü... Bugün Denizleşenler daha güçlü ki, sermaye her geçen gün Denizleşen Halka daha güçlü saldırmaya kalkışıyor.

Leninistler, Denizleşen emekçi halklarımızı selamlamak için, Gazi Mahallesi'nde devasa büyüklükte "Deniz, İsyân Devrim! TKEP/L" yazılması yaptı. □

**Ölümsüzleşmesinin 11. Yılında
Ölüm Orucu Savaşçısı
AYSUN BOZDOĞAN
Anıldı**

